

Dansk udgave

Retsforskrifter

60. årgang

29. december 2017

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2391 af 12. december 2017 om ændring af forordning (EF) nr. 1059/2003 for så vidt angår de territoriale typologier (Tercet) 1
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2392 af 13. december 2017 om ændring af direktiv 2003/87/EF for at videreføre de nuværende begrænsninger af anvendelsesområdet for luftfartsaktiviteter og forberede gennemførelsen af en global markedsbaseret foranstaltning fra 2021 7
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2393 af 13. december 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 1305/2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), (EU) nr. 1306/2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik, (EU) nr. 1307/2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, (EU) nr. 1308/2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og (EU) nr. 652/2014 om bestemmelser vedrørende forvaltning af udgifter i tilknytning til fødevarekæden, dyresundhed og dyrevelfærd samt til plantesundhed og planteformeringsmateriale 15

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2017/2391

af 12. december 2017

om ændring af forordning (EF) nr. 1059/2003 for så vidt angår de territoriale typologier (Tercet)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 338, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 ⁽⁴⁾ indførtes den fælles nomenklatur for statistiske regionale enheder (Nomenclature of Territorial Units for Statistics, benævnt »NUTS«) med henblik på at muliggøre indsamling, udarbejdelse og formidling af harmoniseret regionalstatistik i Den Europæiske Union.
- (2) Kommissionen har i samarbejde med Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling fastlagt en række grundlæggende og mest relevante territoriale typologier med henblik på at klassificere de statistiske enheder, der er fastsat ved forordning (EF) nr. 1059/2003.
- (3) Det europæiske statistiske system anvender allerede disse typologier, navnlig urbaniseringsgraden, der omfatter definitionen af større byer.
- (4) Kodificeringen af typologierne er nødvendig for at fastlægge entydige definitioner af og betingelser for territoriale typer, hvorved deres harmoniserede og gennemsigtige anvendelse sikres, og hvorved typologierne gøres stabile med henblik på at understøtte udarbejdelsen og formidlingen af europæiske statistikker. Disse statistiske typologier berører ikke fastlæggelsen af specifikke områder for Unionens politikker.
- (5) Et system med statistiske kvadratnet bør anvendes til at afgrænse og anvende de territoriale typer på de pågældende regioner og områder, da disse typer afhænger af befolkningsfordelingen og -tætheden i 1 × 1 km-kvadratcellerne.

⁽¹⁾ EUT C 209 af 30.6.2017, s. 71.

⁽²⁾ EUT C 342 af 12.10.2017, s. 74.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 14.11.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 4.12.2017.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 af 26. maj 2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) (EUT L 154 af 21.6.2003, s. 1).

- (6) En række mindre aspekter af de lokale administrative enheder bør også præciseres for at forenkle terminologien og indberetningsordningen for listerne over lokale administrative enheder fra medlemsstaterne til Kommissionen (Eurostat).
- (7) For at muliggøre tilpasning til tilsvarende udviklinger i medlemsstaterne bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår ændring af NUTS-nomenklaturen i bilag I, listen over eksisterende administrative enheder i bilag II og listen over lokale administrative enheder i bilag III til forordning (EF) nr. 1059/2003, i overensstemmelse med oplysningerne meddelt af medlemsstaterne. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽¹⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (8) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår anvendelsen af territoriale typologier og de tidsrækker, som medlemsstaterne skal meddele Kommissionen i tilfælde af ændringer af NUTS-nomenklaturen. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽²⁾.
- (9) Målet med denne forordning, nemlig harmonisering af regional klassifikation, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan bedre nås på EU-plan. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (10) Forordning (EF) nr. 1059/2003 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1059/2003 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

Genstand

1. Ved denne forordning indføres en fælles statistisk nomenklatur for statistiske regionale enheder (NUTS) med henblik på at muliggøre indsamling, udarbejdelse og formidling af europæiske statistikker på forskellige territoriale niveauer i Unionen.
 2. NUTS-nomenklaturen er fastlagt i bilag I.
 3. Lokale administrative enheder som omhandlet i artikel 4 supplerer NUTS-nomenklaturen.
 4. Statistiske kvadratnet som omhandlet i artikel 4a supplerer NUTS-nomenklaturen. Disse statistiske kvadratnet anvendes til at afgrænse befolkningsbaserede territoriale typologier.
 5. Territoriale typologier på EU-plan som omhandlet i artikel 4b supplerer NUTS-nomenklaturen ved at tildele typer til de territoriale enheder.«
- 2) Artikel 2, stk. 5, udgår.

⁽¹⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

3) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4 affattes således:

»4. De eksisterende administrative enheder, der anvendes til NUTS-nomenklaturen, er fastlagt i bilag II. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 7a med henblik på at ændre bilag II på grundlag af de ændringer i de administrative enheder, som den berørte medlemsstat har meddelt den i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1.«

b) Stk. 5, tredje afsnit, affattes således:

»Visse ikke-administrative enheder kan dog under særlige geografiske, samfundsøkonomiske, historiske, kulturelle eller miljømæssige omstændigheder afvige fra disse tærskler, navnlig på øer og i regionerne i den yderste periferi.«

4) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

Lokale administrative enheder

1. I hver medlemsstat udgør lokale administrative enheder (LAU) en underopdeling af NUTS 3-niveaue i yderligere et eller to niveauer af territoriale enheder. Mindst et af LAU-niveauerne skal være en administrativ enhed som defineret i artikel 3, stk. 1, og som fastlagt i bilag III. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 7a med henblik på at ændre listen over lokale administrative enheder i bilag III på grundlag af de ændringer i de administrative enheder, som den berørte medlemsstat har meddelt den i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1.

2. Hvert år inden for det første halvår meddeler medlemsstaterne Kommissionen (Eurostat) listen pr. 31. december det foregående år over lokale administrative enheder med angivelse af eventuelle ændringer og den NUTS 3-region, de tilhører. Dette skal ske i det elektroniske dataformat, Kommissionen (Eurostat) udbeder sig.

3. Kommissionen (Eurostat) offentliggør listen over lokale administrative enheder i et særligt afsnit på sit websted senest den 31. december hvert år.«

5) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 4a

Statistiske kvadratnet

Kommissionen (Eurostat) ajourfører og offentliggør et system med statistiske kvadratnet på EU-plan i et særligt afsnit på sit websted. De statistiske kvadratnet skal opfylde de specifikationer, der er fastlagt i Kommissionens forordning (EU) nr. 1089/2010 (*).

Artikel 4b

Territoriale typologier på EU-plan

1. Kommissionen (Eurostat) offentliggør i et særligt afsnit på sit websted EU-typologier bestående af regionale enheder på NUTS- og LAU- og kvadratcelleniveau.

2. Den kvadratnetbaserede typologi fastlægges på 1 × 1 km-celleniveau som følger:

- »bymæssige centre«
- »bymæssige klynger«
- »landlige kvadratceller«.

3. Følgende typologier fastlægges på LAU-niveau:

a) urbaniseringsgrad (DEGURBA):

- »bymæssige områder«
 - »større byer« eller »tætbefolkede områder«
 - »mellemstore og mindre byer og forstæder« eller »middeltæt befolkede områder«
- »landlige områder« eller »tyndtbefolkede områder«

- b) funktionelle urbane områder:
- »større byer« samt deres »pendlingszoner«

- c) kystnære områder:
- »kystnære områder«
 - »ikke-kystnære områder«.

Hvis der er mere end ét administrativt LAU-niveau i en medlemsstat, hører Kommissionen (Eurostat) den pågældende medlemsstat med henblik på at fastsætte det administrative LAU-niveau, der skal anvendes med henblik på tildelingen af typologier.

4. Følgende typologier og benævnelser fastlægges på NUTS 3-niveau:

- a) bymæssig-landlig typologi:
- »overvejende bymæssige regioner«
 - »mellemlige regioner«
 - »overvejende landlige regioner«

- b) storbytypologi:
- »storbyregioner«
 - »ikke-storbyregioner«

- c) typologi for kystnære regioner:
- »kystnære regioner«
 - »ikke-kystnære regioner«.

5. Kommissionen fastsætter ved hjælp af gennemførelsesretsakter ensartede betingelser for den harmoniserede anvendelse af typologierne på EU-plan. Disse betingelser beskriver metoden for, hvordan typologierne tildeles de enkelte lokale administrative enheder og NUTS 3-regioner. Ved anvendelsen af ensartede betingelser tager Kommissionen hensyn til de geografiske, samfundsøkonomiske, historiske, kulturelle og miljømæssige forhold. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 7.

(*) Kommissionens forordning (EU) nr. 1089/2010 af 23. november 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF for så vidt angår interoperabilitet for geodatasæt og -tjenester (EUT L 323 af 8.12.2010, s. 11).«

- 6) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 4 affattes således:

»4. Ændringer i NUTS-nomenklaturen i bilag I vedtages i anden halvdel af kalenderåret, dog ikke hyppigere end hvert tredje år, på grundlag af kriterierne i artikel 3. Hvis der sker en væsentlig omlægning af den relevante administrative struktur i en medlemsstat, kan sådanne ændringer af NUTS-nomenklaturen dog vedtages med kortere mellemrum.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 7a med henblik på at ændre den i dette stykkes første afsnit omhandlede NUTS-nomenklatur på grundlag af de ændringer i de regionale enheder, som den berørte medlemsstat har meddelt den i overensstemmelse med denne artikels stk. 1. Regionale data, som medlemsstaterne fremsender til Kommissionen (Eurostat), skal være baseret på den ændrede NUTS-nomenklatur regnet fra den 1. januar i det andet år efter vedtagelsen af denne delegerede retsakt.«

- b) Stk. 5 affattes således:

»5. Når Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, jf. stk. 4, meddeler den berørte medlemsstat Kommissionen tidsrækkerne for den nye regionale opdeling til afløsning for allerede meddelte data. Den berørte medlemsstat meddeler disse tidsrækker senest den 1. januar i det fjerde år efter vedtagelsen af denne delegerede retsakt.

Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter ensartede betingelser for tidsrækker og deres længde, under hensyntagen til hvorvidt det er muligt at levere dem. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 7.«

7) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for det Europæiske Statistiske System. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.«

8) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 7a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3, stk. 4, artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 18. januar 2018. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 3, stk. 4, artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 4, artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.«

9) Artikel 8 udgår.

10) Overskriften til bilag III affattes således:

»LOKALE ADMINISTRATIVE ENHEDER«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 12. december 2017.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

M. MAASIKAS

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2017/2392**af 13. december 2017****om ændring af direktiv 2003/87/EF for at videreføre de nuværende begrænsninger af anvendelsesområdet for luftfartsaktiviteter og forberede gennemførelsen af en global markedsbaseret foranstaltning fra 2021**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 21. partskonference under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) fandt sted fra den 30. november til den 12. december 2015 i Paris. På dén konference blev der vedtaget en international aftale (»Parisaftalen«) med henblik på at styrke den globale reaktion på klimaændringer. Parisaftalen fastsætter bl.a. et langsigtet mål i overensstemmelse med målsætningen om at holde den globale temperaturstigning et godt stykke under 2 °C over det førindustrielle niveau og om at fortsætte bestræbelserne på at holde den på 1,5 °C over det førindustrielle niveau. Aftalen blev godkendt på Unionens vegne ved Rådets afgørelse (EU) 2016/1841 ⁽³⁾. Parisaftalen trådte i kraft den 4. november 2016. For at nå Parisaftalens målsætninger vil alle sektorer skulle bidrage, og parterne vil udarbejde, meddele og opretholde successive nationalt bestemte bidrag (»NDC'er«). Der bør derfor også træffes foranstaltninger gennem Organisationen for International Civil Luftfart (»ICAO«) for at reducere emissionerne fra international luftfart.
- (2) Miljøbeskyttelse er en af Unionens vigtigste udfordringer. Unionens miljømål, jf. artikel 191 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, er at bevare, beskytte og forbedre miljøkvaliteten, beskytte menneskers sundhed, en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne og fremme på internationalt plan af foranstaltninger til løsning af de regionale og globale miljøproblemer og navnlig bekæmpe klimaændringer.
- (3) Det Europæiske Råd fastsatte på mødet den 23.-24. oktober 2014 et bindende mål for reduktion af Unionens egne drivhusgasemissioner i hele økonomien på mindst 40 % senest i 2030 i forhold til 1990. Rådet godkendte den 6. marts 2015 formelt dette bidrag fra Unionen og dens medlemsstater som deres tilsigtede NDC i henhold til Parisaftalen. Det Europæiske Råds konklusioner fra oktober 2014 fastsatte, at målet skal nås i fællesskab af Unionen på den mest omkostningseffektive måde med en reduktion i sektorerne i og uden for Den Europæiske Unions Emissionshandelssystem (»EU ETS«) på henholdsvis 43 og 30 % senest i 2030 i forhold til 2005. Alle økonomiske sektorer bør bidrage til at opnå disse emissionsreduktioner. Kommissionen bør lette medlemsstaternes udveksling af bedste praksis og erfaringer inden for lavemissionsmobilitet.

⁽¹⁾ EUT C 288 af 31.8.2017, s. 75.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 12.12.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 12.12.2017.

⁽³⁾ Rådets afgørelse (EU) 2016/1841 af 5. oktober 2016 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Parisaftalen, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (EUT L 282 af 19.10.2016, s. 1).

- (4) Et velfungerende og reformeret EU ETS med et styrket instrument til at stabilisere markedet vil være det vigtigste europæiske instrument til at nå reduktionsmålet på 40 %, som omhandlet i Det Europæiske Råds konklusioner fra oktober 2014, med en lineær faktor og gratis tildeling efter 2020. Disse bestemmelser bør være i overensstemmelse med Unionens klimamål og forpligtelser i henhold til Parisaftalen. Auktionsandelen bør udtrykkes som en procentsats i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽¹⁾ for dermed at styrke sikkerheden i forbindelse med planlægning af investeringsbeslutninger, øge gennemsigtigheden, minimere carbon leakage og gøre systemet i sin helhed enklere og mere letforståeligt. Kommissionen bør også som led i sin regelmæssige rapportering i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 ⁽²⁾ vurdere resultatet af den forberedende dialog i 2018. Bestemmelserne i direktiv 2003/87/EF bør løbende tages op til revision i lyset af den internationale udvikling og bestræbelserne på at nå målsætningerne i Parisaftalen, herunder den første globale statusopgørelse i 2023 og efterfølgende globale statusopgørelser hvert femte år derefter med henblik på at præge successive NDC'er.
- (5) Unionen og dens medlemsstater har bestræbt sig på at gøre fremskridt mod at nå en international aftale om nedbringelse af virkningerne af drivhusgasemissioner fra luftfart siden 1997, og de har siden 2008 haft lovgivning til at begrænse klimaændringsvirkningerne af luftfartsaktiviteter gennem EU ETS, som har fungeret siden 2005. Den Europæiske Unions Domstol fastslog i sin dom af 21. december 2011 ⁽³⁾, at inddragelse af luftfartsaktiviteter i EU ETS i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/101/EF ⁽⁴⁾ ikke strider mod folkeretten. Med henblik på at gøre fremskridt i ICAO har Unionen to gange vedtaget tidsbestemte undtagelser fra EU ETS for at begrænse overholdelsesforpligtelserne til emissioner fra flyvninger mellem flyvepladser beliggende i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (»EØS«), således at luftfartøjsoperatører, uanset hvor de har hjemsted, ligebehandles på deres ruter. Den seneste undtagelse fra EU ETS, der blev fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 421/2014 ⁽⁵⁾, begrænser overholdelsesforpligtelserne til flyvninger inden for EØS mellem 2013 og 2016 og forudser potentielle ændringer af anvendelsesområdet for systemet, hvad angår aktiviteter til eller fra flyvepladser beliggende uden for EØS, fra den 1. januar 2017 efter foretagelsen af den i nævnte forordning anførte revision.
- (6) ICAO's arbejde med en markedsbaseret foranstaltning vedrørende emissioner fra international luftfart er et af elementerne i den såkaldte »kurv af foranstaltninger« for at nå det tilstræbte mål om kulstofneutral vækst fra 2020 (»CNG 2020«) og bør suppleres af fremskridt inden for lufttrafikstyring og fremdriftsteknologier. Fortsat udvikling af forskningsstrategier og -programmer vil være afgørende for teknologisk innovation og operationelle forbedringer, der er nødvendige med henblik på at gå videre end CNG 2020-målet og med henblik på at opnå absolutte emissionsreduktioner i hele sektoren.
- (7) Der er vedtaget flere foranstaltninger på EU-plan, der sigter mod at forebygge opsplitning af det europæiske luftrum for at forbedre afviklingen af lufttrafikken og kontrollen med udnyttelse af luftrummet og derved mindske emissionerne. Medlemsstaterne har på ny forpligtet sig til at gennemføre konceptet det fælles europæiske luftrum under hensyntagen til den forventede vækst i lufttrafikken i de kommende år. For at opnå fremskridt med lufttrafikstyringen er det nødvendigt at fremskynde gennemførelsen af fællesforetaget for forskning i lufttrafikstyring i det fælles europæiske luftrum (SESAR). Andre foranstaltninger, såsom anvendelse af GNSS til satellitbaseret navigation, fælles teknologiinitiativer som Clean Sky I og II samt EU-forskningsprogrammer, bl.a. Horisont 2020 og dets efterfølgere, vil også bidrage til at forbedre effektiviteten og til at mindske emissionerne fra luftfart.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 af 21. maj 2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-plan og om ophævelse af beslutning nr. 280/2004/EF (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 13).

⁽³⁾ Domstolens dom af 21. december 2011, Air Transport Association of America m.fl. mod Secretary of State for Energy and Climate Change, C-366/10, ECLI:EU:C:2011:864.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/101/EF af 19. november 2008 om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på inddragelse af luftfartsaktiviteter i ordningen for handel med drivhusgasemissionskvoter i Fællesskabet (EUT L 8 af 13.1.2009, s. 3).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 421/2014 af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet med henblik på i 2020 at gennemføre en international aftale om anvendelse af en global markedsbaseret foranstaltning i forbindelse med emissioner fra international luftfart (EUT L 129 af 30.4.2014, s. 1).

- (8) I lyset af den resolution, der blev vedtaget på den 39. ICAO-forsamling i oktober 2016 om gennemførelse af en global markedsbaseret foranstaltning fra 2021 for at udligne emissionerne fra international luftfart over 2020-niveauet, er det planlagt, at ICAO vedtager standarder og anbefalinger (»SARP«) i 2018 for at supplere resolutionen og gennemføre det globale system. Den konkrete operationalisering heraf vil dog kræve, at ICAO-parterne gør en indsats på nationalt plan. ICAO skal også udarbejde forvaltningsordninger, herunder et registreringssystem. I denne forbindelse, og med henblik på at skabe momentum i ICAO og lette operationaliseringen af ICAO-ordningen, bør den nuværende undtagelse fra EU ETS-forpligtelserne for flyvninger til og fra tredjelande forlænges indtil den 31. december 2023, med forbehold af revision, for at give mulighed for at samle de nødvendige erfaringer med gennemførelsen af ICAO-ordningen. Som følge af forlængelsen af undtagelsen bør den mængde kvoter, der skal bortauktioneres og udstedes gratis, herunder fra den særlige reserve, fortsat være proportional med reduktionen af returneringsforpligtelsen. Fra den 1. januar 2021 og fremefter bør det antal kvoter, der tildeles luftfartøjsoperatører, hvert år reduceres i overensstemmelse med den lineære reduktionsfaktor, der finder anvendelse på alle andre sektorer i EU ETS, med forbehold af revision, med henblik på gennemførelsen af ICAO-ordningen. Revisionen vil blive forberedt i fuld overensstemmelse med retningslinjerne for bedre lovgivning, med passende høring af alle interessenter, herunder medlemsstaterne. Kvoter, der ikke tildeles fra den særlige reserve, bør fortsat annulleres.
- (9) Indtægter fra auktionering af kvoter, eller hvad der svarer dertil i økonomisk værdi, bør anvendes til imødegåelse af klimaændringer i Unionen og tredjelande, bl.a. til reduktion af drivhusgasemissioner, til tilpasning til virkningerne af klimaændringer i Unionen og tredjelande, særlig udviklingslande, til finansiering af forskning og udvikling med henblik på begrænsning og tilpasning, herunder inden for flyveteknik, lufttransport og bæredygtige alternative flybrændstoffer, til mindske af emissionerne ved hjælp af lavemissionstransport og til dækning af omkostningen ved administration af EU ETS. Medlemsstater, der anvender disse indtægter til medfinansiering af forskning og innovation, bør lægge særlig vægt på programmer eller initiativer i niende forskningsrammeprogram (»RP9«). Sikring af gennemsigtighed i forbindelse med anvendelsen af indtægter fra auktionering af kvoter i henhold til direktiv 2003/87/EF, ved at medlemsstaterne indsender rapporter i overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EU) nr. 525/2013, er af afgørende betydning for at opfylde Unionens forpligtelser.
- (10) EU ETS' miljømæssige integritet bør beskyttes mod risikoen for bortfald af forpligtelser for luftfartøjsoperatører og andre operatører, der er underlagt en medlemsstats regulering. Kvoter udstedt af en sådan medlemsstat bør derfor alene kunne anvendes, såfremt forpligtelserne til at returnere emissionskvoter ikke risikerer at bortfalde på en måde, der vil undergrave den miljømæssige integritet af EU ETS. Kommissionen bør gives beføjelse til at træffe foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte EU ETS' miljømæssige integritet i overensstemmelse hermed. Sådanne foranstaltninger bør gælde, indtil de ikke længere er nødvendige som følge af ændrede omstændigheder.
- (11) Da visse centrale elementer i den globale markedsbaserede foranstaltning endnu ikke er udviklet, og gennemførelsen heraf afhænger af de deltagende staters og regioners internt etablerede lovgivning, bør Kommissionen regelmæssigt aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om, hvilke fremskridt der gøres i ICAO-forhandlingerne, navnlig for så vidt angår relevante instrumenter vedtaget gennem ICAO, herunder SARPs, foranstaltninger, der træffes af tredjelande til at gennemføre den globale markedsbaserede foranstaltning, som skal gælde for emissioner i perioden 2021-2035, bestræbelser på at fastsætte ambitiøse og bindende foranstaltninger for at nå luftfartsindustriens langsigtede mål om senest i 2050 at halvere CO₂-emissionerne fra luftfart i forhold til 2005-niveauet og anden relevant international udvikling og gældende instrumenter, såsom regler i henhold til UNFCCC og Parisaftalen om kulstofmarkeder og -regnskaber. Når der er klarhed om arten og indholdet af ICAO-instrumenterne, bør Kommissionen forud for iværksættelsen af ICAO's globale markedsbaserede foranstaltning forelægge en rapport, hvori den overvejer, hvordan nævnte instrumenter kan gennemføres i EU-retten gennem en revision af direktiv 2003/87/EF. Kommissionen bør endvidere, hvis det er relevant, overveje reglerne for EØS-interne flyvninger. I denne forbindelse bør Kommissionen i sin rapport afspejle behovet for at sikre overensstemmelse med EU-retten, navnlig for at undgå enhver form for konkurrenceforvriddning og for at minimere eventuelle ubehørlige administrative byrder for medlemsstaterne og luftfartøjsoperatører. Kommissionen bør, hvis det er relevant, lade deres rapport ledsages af et forslag til Europa-Parlamentet og til Rådet, der er i overensstemmelse med at sikre luftfartens bidrag til Unionens drivhusgasreduktionsforpligtelse for 2030 for hele økonomien.
- (12) For at forberede gennemførelsen af ICAO's globale markedsbaserede foranstaltning er det nødvendigt at råde over relevante data vedrørende emissioner fra luftfartsaktiviteter så tidligt som muligt. Nævnte emissioner bør overvåges, rapporteres og verificeres efter de samme principper som dem, der finder anvendelse på overvågning, rapportering og verifikation af emissioner fra luftfartsaktiviteter i henhold til direktiv 2003/87/EF. Kommissionen

bør derfor vedtage bestemmelser om overvågning, rapportering og verifikation med henblik på gennemførelsen af ICAO's globale markedsbaserede foranstaltning, som undgår enhver form for konkurrenceforvridning. Sådanne bestemmelser bør være forenelige med principperne i den forordning, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF og bør sikre, at de indsendte emissionsrapporter verificeres efter verifikationsprincipperne og -kriterierne i artikel 15 i nævnte direktiv. Bestemmelserne bør vedtages efter den procedure, der gælder for overvågning, rapportering og verifikation i henhold til direktiv 2003/87/EF.

- (13) Luftfarten påvirker også klimaet gennem udledning af nitrogenoxider, vanddamp og sulfat- og sodpartikler i store højder, hvilket ifølge den videnskabelige forskning kan have en betydelig indvirkning på klimaet. Det Mellemsstatslige Panel om Klimaændringer har vurderet, at den samlede klimaindvirkning fra luftfart i øjeblikket er to til fire gange større end virkningen af luftfartens tidligere CO₂-emissioner alene. I afventning af videnskabelige fremskridt bør der tages videst muligt hensyn til alle virkningerne af luftfart. I direktiv 2008/101/EF blev der lagt op til et kommissionsforslag om nitrogenoxider i 2008. Trods de tekniske og politiske vanskeligheder i denne forbindelse bør Kommissionen fremskynde sit arbejde hermed. Forskningen i dannelse af kondensationsstriber, også kaldet kondensstriber, i deres udvikling til cirruskyer, i mindre direkte virkninger af sulfataerosoler og sod samt i effektive afbødende foranstaltninger, herunder operationelle og tekniske foranstaltninger, bør også fremmes.
- (14) Af forenklingshensyn og for at lette den administrative byrde bør luftfartøjsoperatører, der udleder mindre end 3 000 ton CO₂ om året fra EØS-interne flyvninger, kunne få gavn af værktøjet til luftfartøjsoperatører med små udledningmængder, som er godkendt i Kommissionens forordning (EU) nr. 606/2010 ⁽¹⁾, til verifikation af deres emissioner. Ikkekommercielle luftfartøjsoperatører, der udleder mindre end 1 000 ton CO₂ om året, bør fortsat anses for at opfylde kravene i direktiv 2003/87/EF i yderligere 10 år, hvor der bør udvikles foranstaltninger, således at alle operatører i fremtiden bidrager til emissionsreduktioner.
- (15) Målene for denne forordning, nemlig at forlænge den aktuelle begrænsning af anvendelsesområdet for luftfartsaktiviteter indtil den 31. december 2023 og at forberede gennemførelsen af en globalt markedsbaseret foranstaltning fra 2021, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets omfang eller virkning bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (16) I lyset af returneringsfristen den 30. april 2018, der er fastsat i direktiv 2003/87/EF, er det afgørende at sørge for retssikkerhed for luftfartøjsoperatører og nationale myndigheder. I overensstemmelse hermed bør denne forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (17) Direktiv 2003/87/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I direktiv 2003/87/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 3c indsættes følgende stykke:

»3a. Tildeling af kvoter til luftfartsaktiviteter til og fra flyvepladser beliggende i lande uden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (»EØS«) efter den 31. december 2023 er omfattet af den revision, der er omhandlet i artikel 28b.«

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 606/2010 af 9. juli 2010 om godkendelse af det forenklede værktøj, der er udviklet af Den Europæiske Organisation for Luftfartens Sikkerhed (Eurocontrol), med henblik på at anslå brændstofforbruget hos visse luftfartøjsoperatører med små udledningmængder (EUT L 175 af 10.7.2010, s. 25).

2) Artikel 3d, stk. 2, affattes således:

»2. Fra den 1. januar 2013 bortauktioneres 15 % af kvoterne. Kommissionen foretager en undersøgelse af luftfartssektorens muligheder for at overvælte CO₂-omkostningerne på sine kunder for så vidt angår EU ETS og til den globale markedsbaserede foranstaltning, som udarbejdes af Organisationen for International Civil Luftfart (»ICAO«). Undersøgelsen skal vurdere luftfartssektorens muligheder for at overvælte omkostningerne ved de påkrævede emissionsenheder sammenlignet med industrien og med energisektoren med henblik på at fremsætte forslag om at øge auktionsprocentsatsen i medfør af den revision, der er omhandlet i artikel 28b, stk. 2, under hensyntagen til analysen af de overvæltede omkostninger og eventuel tilpasning til andre sektorer og de forskellige transportformers konkurrenceevne.«

3) Artikel 3d, stk. 4, affattes således:

»4. Alle indtægter fra auktionering af kvoter bør anvendes til at imødegå klimaændringer i Unionen og tredjelande, bl.a. til reduktion af drivhusgasemissioner, til tilpasning til virkningerne af klimaændringer i Unionen og tredjelande, særlig udviklingslande, til finansiering af forskning og udvikling med henblik på begrænsning og tilpasning, herunder navnlig inden for flyveteknik og lufttransport, til reduktion af emissionerne ved hjælp af lavemissionstransport og til dækning af omkostningerne ved administration af EU ETS. Auktioneringsindtægter bør også anvendes til at finansiere fælles projekter til reduktion af drivhusgasemissioner fra luftfartssektoren, såsom fællesforetaget for forskning i lufttrafikstyring i det fælles europæiske luftrum (SESAR) og de fælles teknologiinitiativer vedrørende Clean Sky og eventuelle andre initiativer, der giver mulighed for udbredt brug af GNSS til satellitbaseret navigation og interoperable kapaciteter i alle medlemsstaterne, navnlig projekter, der forbedrer luftfartsnavigationsinfrastruktur, levering af luftfartsnavigationstjenester og udnyttelse af luftrummet. Auktionsprovenuet kan desuden anvendes til at finansiere bidrag til Verdensfonden for Energieffektivitet og Vedvarende Energi og foranstaltninger til at forebygge skovrydning. Medlemsstater, der anvender disse indtægter til medfinansiering af forskning og innovation, lægger særlig vægt på programmer eller initiativer under det niende forskningsrammeprogram (»RP9«). Gennemsigthed i forbindelse med anvendelsen af indtægter fra auktionering af kvoter i henhold til dette direktiv er af afgørende betydning for at opfylde Unionens forpligtelser.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet i henhold til nærværende stykkes første afsnit.«

4) Artikel 12, stk. 3, affattes således:

»3. I perioden indtil den 31. december 2020 sørger medlemsstaterne for, at driftslederen for hvert anlæg senest den 30. april hvert år returnerer et antal kvoter, bortset fra kvoter udstedt efter kapitel II, der svarer til de samlede emissioner fra det pågældende anlæg i det foregående kalenderår som verificeret efter artikel 15, og at nævnte kvoter derefter annulleres. Medlemsstaterne sørger i perioden fra den 1. januar 2021 for, at driftslederen for hvert anlæg senest den 30. april hvert år returnerer et antal kvoter, der svarer til de samlede emissioner fra det pågældende anlæg i det foregående kalenderår som verificeret efter artikel 15, og at nævnte kvoter derefter annulleres, dog med forbehold af den i artikel 28b omhandlede revision.«

5) I artikel 12 indsættes følgende stykke før stk. 3a:

»3-a. Hvis det er nødvendigt, og så længe det er nødvendigt for at beskytte EU ETS' miljømæssige integritet, er det forbudt for luftfartøjsoperatører og andre operatører i EU ETS at anvende kvoter, der er udstedt af en medlemsstat, og for hvilke forpligtelser er bortfaldet for luftfartøjsoperatører og andre operatører. Retsakten omhandlet i artikel 19 skal omfatte de nødvendige foranstaltninger i de tilfælde, der er omhandlet i dette stykke.«

6) I artikel 28a foretages følgende ændringer:

a) Titlen affattes således:

»Undtagelser, der finder anvendelse forud for gennemførelsen af ICAO's globale markedsbaserede foranstaltning«.

b) Stk. 1 ændres således:

i) Litra a) og b) affattes således:

»a) alle emissioner fra flyvninger til eller fra flyvepladser i lande uden for EØS i hvert kalenderår fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2023, dog med forbehold af den i artikel 28b omhandlede revision

b) alle emissioner fra flyvninger mellem en flyveplads i en region i den yderste periferi i den i artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde anvendte betydning og en flyveplads i en anden region i EØS i hvert kalenderår fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2023, dog med forbehold af den i artikel 28b omhandlede revision.«

ii) Litra c) udgår.

c) Stk. 2 affattes således:

»2. Uanset artikel 3e og 3f får luftfartøjsoperatører, der er omfattet af undtagelserne i nærværende artikels stk. 1, litra a) og b), hvert år udstedt et antal gratis kvoter, der reduceres i forhold til den reduktion af returneringsforpligtelsen, der er fastsat i disse litraer.

Uanset artikel 3f, stk. 8, annulleres kvoter, der ikke er tildelt fra den særlige reserve.

Fra den 1. januar 2021 er antallet af kvoter, der tildeles luftfartøjsoperatører, omfattet af den lineære faktor i artikel 9, dog med forbehold af den i artikel 28b omhandlede revision.

For så vidt angår aktiviteter i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2023 offentliggør medlemsstaterne inden den 1. september 2018 det antal luftfartskvoter, der er tildelt hver luftfartøjsoperatør.«

d) Stk. 4 affattes således:

»4. Uanset artikel 3d, stk. 3, reduceres det antal kvoter, der skal bortauktioneres af hver medlemsstat i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2023, så det svarer til medlemsstatens andel af de tilskrevne luftfartsemissioner fra flyvninger, som ikke er omfattet af undtagelserne fastsat i nærværende artikels stk. 1, litra a) og b).«

e) Stk. 6 affattes således:

»6. Uanset artikel 3g, 12, 15 og 18a betragtes emissioner fra en luftfartøjsoperatør, hvis sammenlagte årlige emissioner er lavere end 25 000 ton CO₂, eller fra en luftfartøjsoperatør, hvis sammenlagte årlige emissioner er lavere end 3 000 ton CO₂ fra andre flyvninger end de i denne artikels stk. 1, litra a) og b), omhandlede, som verificerede emissioner, hvis de bestemmes ved hjælp af værktøjet til luftfartøjsoperatører med små udledningmængder, som er godkendt i Kommissionens forordning (EU) nr. 606/2010 (*), og forsynet med data af Eurocontrol fra dens ETS-støttefacilitet. Medlemsstaterne kan indføre forenkledede procedurer for ikkekommercielle luftfartøjsoperatører, så længe sådanne procedurer ikke giver mindre nøjagtighed end ved brugen af værktøjet beregnet til luftfartøjsoperatører med små udledningmængder.

(*) Kommissionens forordning (EU) nr. 606/2010 af 9. juli 2010 om godkendelse af det forenkledede værktøj, der er udviklet af Den Europæiske Organisation for Luftfartens Sikkerhed (Eurocontrol), med henblik på at anslå brændstofforbruget hos visse luftfartøjsoperatører med små udledningmængder (EUT L 175 af 10.7.2010, s. 25).«

f) Stk. 7 affattes således:

»7. Nærværende artikels stk. 1 finder kun anvendelse på lande, med hvilke der er indgået en aftale i medfør af artikel 25 eller 25a, og i overensstemmelse med bestemmelserne i den pågældende aftale.«

g) Stk. 8 udgår.

7) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 28b

Kommissionens rapportering og revision vedrørende gennemførelsen af ICAO's globale markedsbaserede foranstaltning

1. Kommissionen rapporterer inden den 1. januar 2019, og herefter regelmæssigt, til Europa-Parlamentet og til Rådet om, hvilke fremskridt der gøres i ICAO's forhandlinger om gennemførelse af den globale markedsbaserede foranstaltning, der skal finde anvendelse på emissioner fra 2021, navnlig om i) de relevante ICAO-instrumenter, herunder standarder og anbefalinger, ii) henstillinger godkendt af ICAO-Rådet med relevans for den globale

markedsbaserede foranstaltning, iii) oprettelsen af et globalt register, iv) tredjelandes nationale foranstaltninger til at gennemføre den globale markedsbaserede foranstaltning, der skal finde anvendelse på emissioner fra 2021, v) konsekvenserne af tredjelandes forbehold og vi) anden relevant international udvikling og gældende instrumenter.

I overensstemmelse med UNFCCC's globale statusopgørelse aflægger Kommissionen desuden rapport om bestræbelserne på at nå luftfartssektorens ambitiøse langsigtede emissionsreduktionsmål om senest i 2050 at halvere luftfartens CO₂-emissioner i forhold til 2005-niveauet.

2. Inden for 12 måneder efter ICAO's vedtagelse af de relevante instrumenter, og inden den globale markedsbaserede foranstaltning tages i anvendelse, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, hvori den overvejer, hvordan disse instrumenter kan gennemføres i EU-retten ved en revision af dette direktiv. Kommissionen overvejer i denne rapport, hvis det er relevant, også reglerne for flyvninger inden for EØS. Den undersøger desuden ambitionen for og den samlede miljømæssige integritet af den globale markedsbaserede foranstaltning, herunder sine generelle ambitioner for så vidt angår mål i henhold til Parisaftalen, graden af deltagelse, dens håndhævelse, gennemsigtighed, sanktionerne for manglende overholdelse, procedurene for inddragelse af offentligheden, kvaliteten af kompensationskreditter, overvågning, rapportering og verifikation af emissioner, registre, ansvarlighed samt regler for anvendelse af biobrændstoffer. Det skal i rapporten endvidere overvejes, om bestemmelserne vedtaget i henhold til artikel 28c, stk. 2, skal revideres.

3. Kommissionen skal, hvis det er relevant, lade den i stk. 2 omhandlede rapport ledsage af et forslag til Europa-Parlamentet og til Rådet om, at ændre, ophæve, forlænge eller erstatte de i artikel 28a fastsatte undtagelser, der er i overensstemmelse med Unionens forpligtelse for 2030 til at reducere drivhusgasemissionerne for hele økonomien med henblik på at bevare den miljømæssige integritet og effektiviteten af Unionens klimaindsats.

Artikel 28c

Bestemmelser om overvågning, rapportering og verifikation med henblik på den globale markedsbaserede foranstaltning

1. Kommissionen vedtager bestemmelser om den fornødne overvågning, rapportering og verifikation af emissioner med henblik på gennemførelsen af ICAO's globale markedsbaserede foranstaltning på alle de ruter, der er omfattet heraf. Bestemmelserne skal bygge på de relevante instrumenter vedtaget i ICAO, undgå enhver form for konkurrenceforvridning, være i overensstemmelse med de principper, der er omhandlet i den i artikel 14, stk. 1, nævnte forordning, og sikre, at de indsendte emissionsrapporter verificeres i overensstemmelse med verifikationsprincipperne og -kriterierne omhandlet i artikel 15.

2. Bestemmelserne omhandlet i nærværende artikels stk. 1 vedtages efter den procedure, der er omhandlet i artikel 14 og 15.«

8) I artikel 30 tilføjes følgende stykke:

»5. Inden den 1. januar 2020 forelægger Kommissionen en ajourført analyse af de ikke-CO₂-relaterede virkninger af luftfart, som, hvis det er relevant, ledsages af et forslag om, hvorledes disse virkninger bedst kan imødegås.«

9) I litra k) i bilag I erstattes årstallet »2020« med »2030«.

Artikel 2

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 13. december 2017.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

M. MAASIKAS

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2017/2393**af 13. december 2017**

om ændring af forordning (EU) nr. 1305/2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), (EU) nr. 1306/2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik, (EU) nr. 1307/2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, (EU) nr. 1308/2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og (EU) nr. 652/2014 om bestemmelser vedrørende forvaltning af udgifter i tilknytning til fødevarerekæden, dyresundhed og dyrevelfærd samt til plantesundhed og planteformeringsmateriale

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 42, artikel 43, stk. 2, og artikel 168, stk. 4, litra b),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at sikre retssikkerheden og en ensartet og ikkediskriminerende gennemførelse af støtte til unge landbrugere er det nødvendigt at fastsætte, at i forbindelse med udvikling af landdistrikter betyder »datoen for virksomhedsetablering« som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 ⁽⁵⁾ og i andre relevante bestemmelser den dato, hvor ansøgeren udfører eller afslutter en handling vedrørende den første virksomhedsetablering, og at støtteansøgningen skal indgives senest 24 måneder efter denne dato. Desuden har erfaringerne fra forhandlingerne om programmerne vist, at reglerne for unge landbrugeres fælles virksomhedsetablering og tærsklerne for adgang til støtte, jf. artikel 19, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1305/2013, bør præciseres, og at bestemmelserne om forretningsplanens varighed bør strømlines.
- (2) For at gøre det lettere for medlemsstaternes forvaltningsmyndigheder at gennemføre rådgivnings- og uddannelses-tjenester bør status som støttemodtager under den pågældende foranstaltning udvides til også at omfatte disse myndigheder, samtidig med at det sikres, at leverandøren af tjenesten vælges af et organ, der er funktionelt uafhængigt af disse myndigheder, og at der foretages kontrol med udbyderen af rådgivning eller uddannelse.
- (3) Med henblik på at tilskynde til deltagelse i kvalitetsordninger bør landbrugere eller grupper af landbrugere, der har deltaget i disse ordninger i de fem år forud for ansøgningen om støtte, være berettiget i en periode på maksimalt fem år, mens der samtidig tages behørigt hensyn til tidspunktet for den første deltagelse i ordningen.

⁽¹⁾ EUT C 91 af 23.3.2017, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 75 af 10.3.2017, s. 63.

⁽³⁾ EUT C 306 af 15.9.2017, s. 64.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets holdning af 12.12.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 12.12.2017.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487).

- (4) For at være tilstrækkeligt attraktive for den private sektor er det afgørende, at de finansielle instrumenter udformes og gennemføres på en fleksibel og gennemsigtig måde. Erfaringerne har dog vist, at visse foranstaltningsspecifikke regler for støtteberettigelse begrænser udnyttelsen af finansielle instrumenter i programmerne for udvikling af landdistrikterne og en fleksibel brug af de finansielle instrumenter fra fondsforvalternes side. Det er derfor hensigtsmæssigt at fastsætte, at visse foranstaltningsspecifikke regler for støtteberettigelse ikke finder anvendelse på finansielle instrumenter. Af samme årsag er det også hensigtsmæssigt at fastsætte, at støtte til virksomhedsetablering til unge landbrugere i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1305/2013 også kan ydes i form af finansielle instrumenter. I betragtning af disse ændringer bør det fastsættes, at hvis der ydes støtte til investeringer i henhold til artikel 17 i forordning (EU) nr. 1305/2013 i form af finansielle instrumenter, skal investeringen bidrage til en eller flere af EU-prioriteterne for udvikling af landdistrikterne.
- (5) For at mindske den administrative byrde ved gennemførelsen af princippet om ingen dobbeltfinansiering i forbindelse med forgrønning bør medlemsstaterne have mulighed for at anvende et fast, gennemsnitligt fradrag for alle berørte støttemodtagere, der udfører den pågældende operationstype eller delforanstaltning.
- (6) Landbrugere udsættes i dag for stadig større økonomiske risici som følge af markedsudviklingen. Disse økonomiske risici berører dog ikke alle landbrugets sektorer lige meget. Medlemsstaterne bør derfor i behørigt begrundede tilfælde have mulighed for at hjælpe landbrugere ved hjælp af et sektorspecifikt redskab til indkomststabilisering, især inden for sektorer, der er ramt af alvorlige indkomstfald, som kan få betydelige økonomiske konsekvenser for et bestemt landdistrikt, forudsat at indkomstfaldet overstiger en tærskel på mindst 20 %. For at sikre, at det sektorspecifikke indkomststabiliseringsredskab er effektivt og tilpasset til medlemsstaternes specifikke omstændigheder, bør det være muligt for dem i deres programmer for udvikling af landdistrikter at definere den indkomst, der skal tages i betragtning i forbindelse med aktiveringen af redskabet, på en fleksibel måde. Samtidig og for at fremme landbrugeres anvendelse af forsikring bør tærsklen for faldet i produktionen, der gælder for forsikringer, sættes ned til 20 %. For at sikre overvågningen af de udgifter, der afholdes under det sektorspecifikke indkomststabiliseringsredskab og forsikringerne, bør indholdet af finansieringsplanen for programmet desuden tilpasses.
- (7) De særlige rapporteringskrav til risikostyringsforanstaltningen i 2018, jf. artikel 36, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1305/2013, er allerede dækket af den rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om overvågning og evaluering af den fælles landbrugspolitik, der er omhandlet i artikel 110, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 ⁽¹⁾. Derfor bør artikel 36, stk. 5, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 1305/2013 udgå.
- (8) For så vidt angår gensidige fonde for landbrugere fra alle sektorer fremgår det, at forbuddet mod enhver form for bidrag af offentlige midler til startkapital, jf. artikel 38, stk. 3, og artikel 39, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1305/2013, er til hinder for, at disse fonde fungerer effektivt. Dette forbud bør derfor udgå. Det er desuden hensigtsmæssigt at udvide de områder, der kan være omfattet af finansielle bidrag til gensidige fonde, således at bidrag kan supplere de årlige betalinger til fondene såvel som relatere sig til deres startkapital.
- (9) Støtte til investeringer til genopretning af produktionspotentiale efter naturkatastrofer og katastrofale hændelser i henhold til artikel 18, stk. 1, litra b), og artikel 24, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 1305/2013 ydes normalt til alle støtteberettigede ansøgere. Derfor bør medlemsstaterne ikke være forpligtet til at fastsætte

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549).

udvælgelseskriterier for genopretningsforanstaltninger. I behørigt begrundede tilfælde bør det desuden, hvis det ikke er muligt at fastsætte udvælgelseskriterier på grund af operationernes art, være muligt for medlemsstaterne at fastsætte alternative udvælgelsesmetoder.

- (10) I artikel 59 i forordning (EU) nr. 1305/2013 fastsættes de maksimale bidragssatser for Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL). For at lette presset på de nationale budgetter i nogle medlemsstater og fremskynde hårdt tiltrængte investeringer i Cypern bør den maksimale bidragssats på 100 %, jf. nævnte forordnings artikel 59, stk. 4, litra f), forlænges indtil programmets afslutning. Desuden bør der i artikel 59, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1305/2013 henvises til den specifikke bidragssats, der blev indført i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013⁽¹⁾ for det nye finansielle instrument, der er omhandlet i artikel 38, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1303/2013.
- (11) I henhold til artikel 60, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1305/2013 kan støtteberettigelsen af udgifter vedrørende ændringer af programmet i tilfælde af hasteforanstaltninger som følge af naturkatastrofer starte fra den dato, hvor naturkatastrofen fandt sted. Denne mulighed for at gøre udgifter, der er afholdt inden forelæggelsen af en programændring, støtteberettigede bør udvides til også at omfatte andre forhold som f.eks. katastrofale hændelser eller en betydelig og pludselig ændring af medlemsstatens eller regionens socioøkonomiske forhold.
- (12) I henhold til artikel 60, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 1305/2013 er det, for så vidt angår investeringer i landbrugssektoren, kun udgifter, der er afholdt efter indgivelsen af en ansøgning, som er støtteberettigede. I tilfælde, hvor investeringen vedrører hasteforanstaltninger som følge af naturkatastrofer, katastrofale hændelser eller ugunstige vejforhold eller en betydelig og pludselig ændring i medlemsstatens eller regionens socioøkonomiske forhold, bør medlemsstaterne dog for at sikre en fleksibel og rettidig reaktion på sådanne hændelser have mulighed for i deres programmer at fastsætte, at udgifter, der er afholdt, efter at hændelsen har fundet sted, er støtteberettigede. Med henblik på at sørge for effektiv støtte til hastetiltag iværksat af medlemsstaterne til at imødegå de senere års hændelser, bør denne mulighed finde anvendelse fra den 1. januar 2016.
- (13) For at øge anvendelsen af de forenkede omkostningsmuligheder, der er omhandlet i artikel 67, stk. 1, litra b)-d), i forordning (EU) nr. 1303/2013, er det nødvendigt at begrænse de specifikke ELFUL-regler, der er fastsat i artikel 62, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1305/2013, til kun at omfatte støtte, der ydes i henhold til artikel 21, stk. 1, litra a) og b), vedrørende indkomsttab og vedligeholdelsesomkostninger, og i henhold til artikel 28-31, 33 og 34 i forordning (EU) nr. 1305/2013.
- (14) I henhold til artikel 74 i forordning (EU) nr. 1305/2013 skal medlemsstaterne høre overvågningsudvalget for programmet for udvikling af landdistrikterne om kriterierne for udvælgelse inden for fire måneder efter programmets godkendelse. Dette skaber en indirekte forpligtelse for medlemsstaterne til at have fastlagt alle udvælgelseskriterierne inden denne dato, selv for de indkaldelser af ansøgninger, som vil blive lanceret senere. For at mindske unødige administrative byrder og samtidig sikre, at de finansielle midler anvendes på den bedst mulige måde, bør medlemsstaterne have mulighed for at fastlægge udvælgelseskriterierne og anmode om en udtalelse fra overvågningsudvalget på et hvilket som helst tidspunkt inden offentliggørelsen af indkaldelser af ansøgninger.
- (15) Med henblik på at øge anvendelsen af afgrøde-, dyre- og planteforsikring og af gensidige fonde og indkomststabiliseringsredskabet bør den offentlige startstøttes maksimale procentdel øges fra 65 % til 70 %.
- (16) Der anvendes finansiell disciplin for at sikre, at budgettet for Den Europæiske Garantifond for Landbruget er i overensstemmelse med de respektive årlige lofter i den flerårige finansielle ramme, og for at oprette reserven for kriser i landbrugssektoren. I betragtning af den tekniske karakter af fastsættelsen af tilpasningssatsen for direkte betalinger og dens tætte tilknytning til Kommissionens udgiftsoverslag, der er anført i det årlige budgetforslag, bør proceduren for fastsættelse af tilpasningssatsen forenkles ved at bemyndige Kommissionen til at vedtage den i overensstemmelse med rådgivningsproceduren.
- (17) For at harmonisere reglerne for automatisk frigørelse i artikel 87 i forordning (EU) nr. 1303/2013 og artikel 38 i forordning (EU) nr. 1306/2013 bør den dato, inden hvilken medlemsstaterne skal sende Kommissionen oplysninger om undtagelser fra frigørelsen, der er omhandlet i artikel 38, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1306/2013, tilpasses.
- (18) For at sikre retlig klarhed med hensyn til behandlingen af de inddrivelses, der opstår som følge af de midlertidige nedsættelser i henhold til artikel 41, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1306/2013, bør sidstnævnte opføres på listen over kilder til de formålsbestemte indtægter i henhold til nævnte forordnings artikel 43.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

- (19) Af hensyn til administrativ forenkling er det hensigtsmæssigt at hæve den tærskel, under hvilken medlemsstaterne kan beslutte ikke at fortsætte inddrivelsen af uretmæssigt udbetalte beløb, fra 150 EUR til 250 EUR, såfremt medlemsstaten anvender en lige så høj eller højere tærskelværdi for ikke at forfølge national gæld.
- (20) Det bør sikres, at et afslag på eller en inddrivelse af betalinger som følge af manglende overholdelse af reglerne for offentlige indkøb, afspejler, hvor alvorlig den manglende overholdelse er, og respekterer proportionalitetsprincippet, som afspejlet bl.a. i de relevante retningslinjer, som Kommissionen har opstillet for finansielle korrektioner, der skal foretages for udgifter finansieret af Unionen ved delt forvaltning på grund af manglende overholdelse af sådanne regler. Det bør endvidere præciseres, at en sådan manglende overholdelse kun berører transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed for så vidt angår den del af støtten, der tilbagetrækkes eller ikke udbetales.
- (21) For at mindske den administrative byrde for mindre landbrugere bør der indføres en yderligere undtagelse, hvorved mindre landbrugere fritages fra at anmelde parceller, for hvilke der ikke er ansøgt om betaling.
- (22) Under hensyn til de praktiske og specifikke vanskeligheder, som harmoniseringen af betalingsfrister for arealrelaterede betalinger mellem EGFL og ELFUL har givet anledning til, bør overgangsperioden forlænges med yderligere et år. Med hensyn til arealrelaterede foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne bør betalinger af forskud inden den 16. oktober dog fortsat være mulige for at opretholde landbrugeres likviditetsstrøm.
- (23) For at tage højde for landbrugssystemernes mangfoldighed i hele Unionen er det hensigtsmæssigt at tillade medlemsstaterne at overveje at ompløje, hvilket er relevant for agronomiske og miljømæssige aspekter, som et kriterium for klassificeringen af permanente græsarealer.
- (24) Visse buske eller træer, der ikke bliver direkte afgræsset af dyr, kan ikke desto mindre producere dyrefoder. Medlemsstaterne bør have mulighed for at inkludere disse buske eller træer i permanent græsarealer, hvor græs og andet grøntfoder forbliver fremherskende, i hele eller en del af deres område.
- (25) For at præcisere klassificeringen før 2018 af braklagte arealer som agerjord, hvor det havde været sådan i fem år eller mere, og skabe sikkerhed for de berørte landbrugere bør medlemsstaterne gives mulighed for at bevare arealernes klassificering som agerjord i 2018.
- (26) Arealer, som kan afgræsses, hvor græs og andet grøntfoder ikke er fremherskende eller ikke findes, og hvor græsningspraksis hverken er af traditionel karakter eller vigtig for bevarelse af biotoper og levesteder, kan ikke desto mindre have relevant græsningsværdi i visse områder. Medlemsstaterne bør have mulighed for at betragte disse arealer som permanente græsarealer i hele eller i dele af deres område.
- (27) Erfaringerne fra de første år af gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013⁽¹⁾ har vist, at visse medlemsstater, der anvender den generelle arealbetalingsordning, ikke har anvendt det fulde beløb af de midler, der er til rådighed under de budgetlofter, som er fastsat i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1089⁽²⁾. Medlemsstater, der anvender grundbetalingsordningen, har allerede inden for visse grænser mulighed for at distribuere betalingsrettigheder for en højere værdi end det beløb, der er til rådighed til deres grundbetalingsordning, med henblik på at sikre en mere effektiv anvendelse af midlerne. Medlemsstater, der anvender den generelle arealbetalingsordning, bør, inden for de samme fælles begrænsninger og med respekt af nettolofterne for direkte betalinger, også have mulighed for at beregne det beløb, der er nødvendigt for, at deres loft for den generelle arealbetalingsordning kan øges.
- (28) Visse medlemsstater anvender nationale skatteregistre eller socialsikringsregistre, hvor landbrugere er registreret med henblik på deres landbrugsaktiviteter. Disse medlemsstater bør kunne udelukke landbrugere, der ikke er registreret i overensstemmelse hermed, fra berettigelse til direkte betalinger.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 608).

(²) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1089 af 6. juli 2015 om fastsættelse for 2015 af budgetlofterne for visse ordninger for direkte støtte, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013, og om fastsættelse af andelen til den særlige minerydningsreserve i Kroatien (EUT L 176 af 7.7.2015, s. 29).

- (29) Eftersom tidligere erfaringer viste, at støtte i en række tilfælde blev givet til fysiske eller juridiske personer, hvis forretningsformål ikke eller kun marginalt var rettet mod en landbrugsaktivitet, indførte forordning (EU) nr. 1307/2013 reglen om aktive landbrugere. Efter nævnte regel skal medlemsstaterne undlade at bevilge direkte betalinger til visse personer, medmindre sådanne personer kan godtgøre, at deres landbrugsaktivitet ikke er marginal. Efterfølgende erfaringer viser imidlertid, at det for mange medlemsstater har været vanskeligt at gennemføre de tre kriterier for at komme i betragtning som aktiv landbruger, der er fastlagt i artikel 9, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 1307/2013. For at mindske den administrative byrde, der er forbundet med gennemførelsen af disse tre kriterier, bør medlemsstaterne have mulighed for at beslutte, at kun et eller to af kriterierne er til rådighed til at godtgøre, at en person er en aktiv landbruger.
- (30) Det er desuden visse medlemsstaters erfaring, at vanskelighederne og de administrative omkostninger ved at gennemføre elementerne vedrørende listen over aktiviteter eller virksomheder som omhandlet i artikel 9, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1307/2013 har opvejet fordelene ved at udelukke et meget begrænset antal ikke-aktive støttemodtagere fra ordningerne for direkte støtte. Når en medlemsstat mener, at dette er tilfældet, bør den have mulighed for at bringe anvendelsen af forordningens artikel 9 til ophør i forhold til listen over aktiviteter eller virksomheder.
- (31) Det bør angives udtrykkeligt, at artikel 11 i forordning (EU) nr. 1307/2013 giver medlemsstaterne mulighed for en gang om året at tage deres beslutning om nedsættelse af den del af grundbetalingen til landbrugere, der overstiger 150 000 EUR, op til revision, såfremt en sådan revision ikke fører til en nedsættelse af de beløb, der er til rådighed for udvikling af landdistrikterne.
- (32) For at medlemsstaterne kan tilpasse støtten under den fælles landbrugspolitik til deres særlige behov, bør de gives passende muligheder for at tage deres beslutning om at overføre midler fra deres direkte betalingsloft til deres programmer for udvikling af landdistrikter og omvendt op til revision. De bør derfor have mulighed for at tage deres beslutning op til revision også med virkning fra kalenderåret 2019, forudsat at en sådan beslutning ikke medfører en nedsættelse af beløbene til udvikling af landdistrikter.
- (33) Ud over at anvende en lineær nedsættelse af værdien af betalingsrettigheder under grundbetalingsordningen til at tilføre midler til nationale eller regionale reserver for at gøre det lettere for unge landbrugere og landbrugere, der indleder en landbrugsaktivitet, at komme med i ordningen bør medlemsstaterne også have mulighed for at anvende samme mekanisme til at finansiere foranstaltninger, der træffes for at undgå, at jorden opgives, og for at kompensere landbrugere for særlige ulemper.
- (34) For at forenkle og forbedre sammenhængen mellem de regler, der finder anvendelse på forgrønningsforanstaltninger, bør undtagelsen fra forpligtelsen om miljømæssigt fokusområde, der finder anvendelse på bedrifter, hvor der dyrkes bælgfrugter som eneste afgrøde eller i kombination med græs eller andet grøntfoder, eller på jord, der ligger brak på mere end 75 % af agerjorden, i henhold til artikel 46, stk. 4, litra a), i forordning (EU) nr. 1307/2013, udvides til at omfatte afgrødediversificeringsforpligtelsen.
- (35) For at sikre sammenhæng mellem den måde, forskellige typer afgrøder betragtes på med hensyn til deres væsentlige andel af et område hvad angår kravet om afgrødediversificering, bør fleksibiliteten i anvendelsen af reglerne for afgrødediversificering i henhold til artikel 44, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1307/2013 udvides til at omfatte dyrkning af afgrøder under vand i en betydelig del af året eller i en betydelig del af dyrkningscyklussen.
- (36) For at strømline de eksisterende undtagelser fra forpligtelsen om afgrødediversificering i artikel 44, stk. 3, litra a) og b), i forordning (EU) nr. 1307/2013, der finder anvendelse på jord, som overvejende anvendes til produktion af græs eller andet grøntfoder eller til dyrkning af bælgfrugter eller dyrkning af afgrøder under vand, eller jord, som overvejende ligger brak, eller permanente græsarealer, og for at sikre ligebehandling af alle landbrugere med samme arealanvendelsesandele bør den øvre grænse på 30 hektarer agerjord ikke længere finde anvendelse.
- (37) For at tage højde for de agronomiske karakteristika ved triticum spelta bør den betragtes som en særegen afgrøde med henblik på artikel 44 i forordning (EU) nr. 1307/2013.

- (38) For at strømline de eksisterende undtagelser fra forpligtelsen om miljømæssige fokusområder i artikel 46, stk. 4, litra a) og b), i forordning (EU) nr. 1307/2013, der finder anvendelse på jord, som overvejende anvendes til produktion af græs eller andet grøntfoder, eller til dyrkning af bælgrugter eller dyrkning af afgrøder under vand, eller jord, som overvejende ligger brak, bør den øvre grænse på 30 hektarer agerjord ikke længere finde anvendelse.
- (39) I betragtning af visse permanente afgrøders potentiale for indirekte miljømæssige fordele for biodiversiteten bør listen over typer miljømæssige fokusområder i artikel 46 i forordning (EU) nr. 1307/2013 udvides til at omfatte elefantgræs og *silphium perfoliatum*. I betragtning af at typen af vegetationsdække kan have en positiv virkning på braklagt jords bidrag til biodiversiteten, bør braklagt jord til nektarplanter anerkendes som en særegen type miljømæssigt fokusområde. Der bør følgelig fastsættes vægtningsfaktorer for elefantgræs, *silphium perfoliatum* og braklagt jord til nektarplanter. Vægtningfaktorerne bør fastsættes på en måde, der afspejler deres forskellige betydning for biodiversiteten. Indførelsen af yderligere typer miljømæssige fokusområder kræver, at de eksisterende vægtningsfaktorer for arealer med kvælstofbindende afgrøder og for arealer med lavskov med kort omdriftstid tilpasses for at afspejle den nye balance mellem alle typer miljømæssige fokusområder.
- (40) Erfaringerne fra anvendelse af støtteordninger for unge landbrugere i henhold til artikel 50 i forordning (EU) nr. 1307/2013 har vist, at unge landbrugere i nogle tilfælde ikke kan drage fordel af de fulde fem år med støtte. Mens denne støtte stadig har fokus på, at unge, der indleder deres landbrugsaktiviteter, skaber nye økonomiske aktiviteter, bør medlemsstaterne lette unge landbrugeres adgang til betaling til unge landbrugere i de fulde fem år også, hvis de unge landbrugere ikke har ansøgt om støtte umiddelbart efter virksomheds-etablering.
- (41) Nogle medlemsstater har vurderet, at betalingen til unge landbrugere i henhold til artikel 50 i forordning (EU) nr. 1307/2013 ikke er tilstrækkelig til fyldestgørende at imødegå de finansielle udfordringer ved den første etablering og den strukturelle tilpasning af landbrugsbedrifter etableret af unge landbrugere. For yderligere at forbedre udsigterne for unge landbrugeres deltagelse i landbrug bør medlemsstaterne have mulighed for at beslutte at hæve den procentdel, der anvendes til at beregne summen af betalingerne til unge landbrugere, i området mellem 25 % og 50 % og uafhængigt af den anvendte beregningsmetode. En sådan beslutning bør ikke berøre grænsen på 2 % af deres nationale loft for direkte betalinger til finansiering af betalinger til unge landbrugere.
- (42) For at præcisere medlemsstaternes ansvar med hensyn til den frivilligt koblede støttes produktionsbegrænsende karakter bør artikel 52, stk. 5 og 6, i forordning (EU) nr. 1307/2013 omformuleres. Da ændringen afspejler den praksis, der har været gældende siden den 1. januar 2015 for de berørte bestemmelser, er det hensigtsmæssigt, at den finder anvendelse fra ansøgningsåret 2015.
- (43) For at sikre størst mulig sammenhæng mellem Unionens ordninger for sektorer, som i visse år karakteriseres ved strukturel uligevægt på markedet, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter, som giver medlemsstaterne mulighed for at beslutte, at der indtil 2020 fortsat kan betales frivillig koblet støtte på grundlag af de produktionsenheder, som der i en tidligere referenceperiode er ydet sådan støtte til.
- (44) For at øge fleksibiliteten med hensyn til frivillig koblet støtte bør medlemsstaterne fra ansøgningsåret 2019 have mulighed for årligt at tage deres beslutninger om støtte op til revision.
- (45) En af de største hindringer for dannelsen af producentorganisationer, navnlig i medlemsstater, der er bagefter hvad angår organiseringsgrad, synes at være mangel på gensidig tillid og tidligere erfaringer. Coaching, hvor fungerende producentorganisationer viser vejen for andre producentorganisationer, producentsammenslutninger eller individuelle producenter af frugt og grøntsager, vil i den sammenhæng kunne afhjælpe denne hindring og bør derfor medtages blandt målene for producentorganisationer i frugt- og grøntsagssektoren.
- (46) Ud over tilbagekøb med henblik på gratis uddeling er det også hensigtsmæssigt at yde finansiel støtte til coachingtiltag, der skal tilskynde producenterne til at oprette organisationer, som opfylder kriterierne for at blive anerkendt med henblik på at nyde godt af fuld EU-finansiering inden for de operationelle programmer, der gennemføres af eksisterende producentorganisationer.

- (47) Kriseforebyggelses- og krisestyringsforanstaltninger bør udvides til at omfatte genopfyldning af gensidige fonde, der som nye instrumenter kan bidrage til at bekæmpe kriser, og til salgsmæssigt og kommunikation med henblik på diversificering og konsolidering af frugt- og grøntsagsmarkederne.
- (48) Med henblik på at forenkle den nuværende procedure med først at give medlemsstaterne bemyndigelse til at yde supplerende national finansiel støtte til producentorganisationer i de regioner i Unionen, hvor organisationsgraden er særlig lav, og derefter godtgøre en del af den nationale finansielle støtte, hvis visse yderligere betingelser er opfyldt, bør der etableres et nyt system for de medlemsstater, hvor organisationsgraden ligger væsentligt under EU-gennemsnittet. For at sikre en gnidningsløs overgang fra den nuværende procedure til det nye system bør der fastsættes en overgangsperiode på et år. Det nye system bør derfor finde anvendelse fra den 1. januar 2019.
- (49) For at sikre, at vinbrændevin med geografisk betegnelse beskyttes mod risikoen for misbrug af omdømme, bør medlemsstaterne have lov til at anvende reglerne om tilladelse for vinplantninger, der er egnede til fremstilling af vin med geografisk betegnelse, også på vin, der er egnet til fremstilling af vinbrændevin med geografisk betegnelse.
- (50) Brugen af kontrakter i mælke- og mejerisektoren kan bidrage til at gøre operatørerne mere ansvarlige og at øge deres opmærksomhed på behovet for at tage mere hensyn til markedssignalerne, forbedre pristransmissionerne og tilpasse udbuddet til efterspørgslen samt bidrage til at undgå visse urimelige handelspraksisser. For at tilskynde til brug af sådanne kontrakter i mælke- og mejerisektoren såvel som i andre sektorer bør producenter, producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer have mulighed for at anmode om en skriftlig kontrakt, selv hvis den pågældende medlemsstat ikke har gjort brugen af sådanne kontrakter obligatorisk.
- (51) Mens parterne i en kontrakt om levering af råmælk frit kan forhandle alle elementerne i sådanne kontrakter, har de medlemsstater, der gør brugen af kontrakter obligatorisk, fået mulighed for at påbyde visse kontraktklausuler, navnlig hvad angår deres minimumsvarighed. For at parterne kan opnå kontraktmæssig klarhed om de leverede mængder og priser, bør medlemsstaterne også få mulighed for at pålægge parterne en forpligtelse til at aftale et forhold mellem en leveret mængde og den pris, der skal betales for denne levering.
- (52) Producentorganisationer og deres sammenslutninger kan spille en nyttig rolle med hensyn til at koncentrere udbuddet, forbedre afsætning, planlægning og tilpasning af produktionen til efterspørgslen, optimere produktionsomkostningerne og stabilisere producentpriserne, udføre forskning, fremme bedste praksis og yde teknisk bistand, forvalte biprodukter og risikostyringsværktøjer, som er til rådighed for deres medlemmer, og dermed bidrage til at styrke producenterens stilling i fødevarekæden. Deres aktiviteter, herunder kontraktforhandlinger om levering af landbrugsprodukter udført af sådanne producentorganisationer og deres sammenslutninger i forbindelse med koncentration af udbuddet og afsætning af deres medlemmers produkter på markedet, bidrager derfor til opfyldelsen af de fælles landbrugspolitiske formål i artikel 39 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), eftersom de styrker landbrugernes stilling i fødevareforsyningskæden og kan bidrage til en bedre funktion af fødevareforsyningskæden. Reformen af den fælles landbrugspolitik i 2013 styrkede producentorganisationernes rolle. Uanset artikel 101 i TEUF bør muligheden for at gennemføre aktiviteter, såsom produktionsplanlægning, omkostningsoptimering, afsætning af medlemmernes produkter på markedet og føring af kontraktforhandlinger, derfor udtrykkeligt reguleres som værende en rettighed for de anerkendte producentorganisationer i alle de sektorer, som Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013⁽¹⁾ fastlægger en fælles markedsordning for. Denne undtagelse bør kun omfatte producentorganisationer, som reelt udøver en aktivitet, hvor formålet er økonomisk integration, og som koncentrerer udbuddet og afsætter deres medlemmers produkter på markedet. Ud over anvendelsen af artikel 102 i TEUF på sådanne producentorganisationer bør der imidlertid etableres garantier for at sikre, at sådanne aktiviteter ikke udelukker konkurrence eller bringer opfyldelsen af formålene i artikel 39 i TEUF i fare. Konkurrencemyndighederne bør have mulighed for at gribe ind i sådanne sager og bestemme, at sådanne aktiviteter fremover bør ændres, ophøre eller slet ikke finde sted. Indtil konkurrencemyndigheden har truffet sin afgørelse, bør producentorganisationers aktiviteter betragtes som lovlige. Sammenslutninger af producentorganisationer, der er anerkendt i henhold til artikel 156, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1308/2013, bør for de aktiviteter, de selv udfører, kunne påberåbe sig nævnte undtagelse i samme omfang og under de samme betingelser som producentorganisationer.

(1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

- (53) Producentorganisationer anerkendes i en specifik sektor som omhandlet i artikel 1, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1308/2013. Eftersom producentorganisationer imidlertid kan udføre aktiviteter i mere end én sektor og for at undgå den administrative byrde ved at gøre det obligatorisk for dem at oprette flere producentorganisationer med henblik på anerkendelse, bør det være muligt for en producentorganisation at få mere end én anerkendelse. I sådanne tilfælde bør den pågældende producentorganisation dog opfylde betingelserne for anerkendelse for hver enkelt af de relevante sektorer.
- (54) I betragtning af den rolle, som brancheorganisationer kan spille for fødevarerforsyningskædens bedre funktion, bør listen over mulige mål, som sådanne brancheorganisationer kan forfølge, udvides til også at omfatte foranstaltninger til at forebygge og styre risici, der er forbundet med dyresundhed, plantebeskyttelse og miljøet.
- (55) Brancheorganisationer anerkendes i en specifik sektor som omhandlet i artikel 1, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1308/2013. Eftersom brancheorganisationer imidlertid kan udføre aktiviteter i mere end én sektor og for at undgå den administrative byrde ved at gøre det obligatorisk for dem at oprette flere brancheorganisationer med henblik på anerkendelse, bør det være muligt for en brancheorganisation at få mere end én anerkendelse. I sådanne tilfælde bør brancheorganisationen dog opfylde betingelserne for anerkendelse for hver enkelt af de relevante sektorer.
- (56) For at lette en bedre formidling af markedssignaler og styrke forbindelserne mellem producentpriser og merværdi igennem hele forsyningskæden bør landbrugere, herunder sammenslutninger af landbrugere, have mulighed for at aftale klausuler om værdideling, herunder markedsbonusser og -tab, med deres første opkøber. Eftersom brancheorganisationer kan spille en vigtig rolle med hensyn til at muliggøre dialog mellem aktørerne i forsyningskæden og med at fremme bedste praksis og markedsgennemsigtighed, bør de have mulighed for at fastsætte standardklausuler om værdideling. Det bør imidlertid forblive frivilligt, om landbrugere, sammenslutninger af landbrugere og deres første opkøber anvender klausuler om værdideling.
- (57) Erfaringerne fra anvendelsen af artikel 188 i forordning (EU) nr. 1308/2013 har vist, at nødvendigheden af at vedtage gennemførelsesretsakter til forvaltningen af simple, matematiske processer i tilknytning til den måde, der tildeles kvoter på, er besværlig og ressourcekrævende, uden at der er nogen specifik fordel ved en sådan fremgangsmåde. Kommissionen har faktisk ikke nogen skønsmargen i den forbindelse, idet den pågældende formel allerede er fastlagt i artikel 7, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1301/2006⁽¹⁾. For at mindske den administrative byrde og strømline processen bør det fastsættes, at Kommissionen offentliggør resultaterne af tildelingen af toldkontingenter via en passende webpublikation. Der bør endvidere medtages en specifik bestemmelse om, at medlemsstaterne kun bør udstede licenser, efter at Kommissionen har offentliggjort resultaterne af tildelingen.
- (58) For at sikre, at landbrugere eller producentorganisationer eller disses sammenslutninger anvender artikel 209 i forordning (EU) nr. 1308/2013 effektivt, bør der gives mulighed for at anmode Kommissionen om en udtalelse om kompatibiliteten af landbrugeres, producentorganisationers eller disses sammenslutningers aftaler, vedtagelser og samordnede praksis med formålene i artikel 39 i TEUF.
- (59) For at sikre, at de bestemmelser i forordning (EU) nr. 1308/2013, der muliggør, at kollektive aftaler og vedtagelser midlertidigt kan stabilisere de berørte sektorer i perioder med alvorlig uligevægt på markedet, kan gennemføres på en effektiv og rettidig måde, bør muligheden for sådanne kollektive tiltag udvides til at omfatte landbrugere og sammenslutninger af landbrugere. Desuden bør sådanne midlertidige foranstaltninger ikke længere tillades som en sidste udvej, men de kan supplere Unionens indsats i forbindelse med offentlig intervention, privat oplagring og de ekstraordinære foranstaltninger, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 1308/2013.
- (60) Eftersom det er hensigtsmæssigt at fortsætte med at hjælpe mælke- og mejerisektoren med den overgang, der er et resultat af kvoteordningens ophør, og tilskynde den til at reagere mere effektivt på markeds- og prisudsving, bør der ikke længere være en slutdato for de bestemmelser i forordning (EU) nr. 1308/2013, der styrker kontraktforholdene inden for mælke- og mejerisektoren.
- (61) Landbrugsmarkederne bør være gennemsigtige, og oplysninger om priser bør være tilgængelige og til gavn for alle involverede.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1301/2006 af 31. august 2006 om fælles regler for administration af toldkontingenter for import af landbrugsprodukter på grundlag af en importlicensordning (EUT L 238 af 1.9.2006, s. 13).

- (62) Erfaringerne fra anvendelsen af bilag VIII, del 2, afdeling A, til forordning (EU) nr. 1308/2013 har vist, at nødvendigheden af at vedtage gennemførelsesretsakter til godkendelse af begrænsede stigninger i grænserne for tilsætning til vin, som er af teknisk og ukontroversiel karakter, er besværlig og ressourcekrævende, uden at der er nogen specifik fordel ved en sådan fremgangsmåde. For at mindske den administrative byrde, der er forbundet hermed, og strømline processen bør det fastsættes, at de medlemsstater, der vælger at gøre brug af denne undtagelse, skal meddele Kommissionen en sådan beslutning.
- (63) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 652/2014 ⁽¹⁾ er det kun muligt at opdele budgetforpligtelser i årlige rater i forbindelse med godkendelse af flerårige programmer for udryddelse, bekæmpelse og overvågning af dyresygdomme og zoonoser, undersøgelsesprogrammer vedrørende forekomst af skadegørere og programmer for bekæmpelse af skadegørere i Unionens fjernområder. For at opnå større forenkling og mindske den administrative byrde bør denne mulighed udvides til også at omfatte de øvrige foranstaltninger, der er omhandlet i nævnte forordning.
- (64) For at muliggøre anvendelsen af de ændringer, der fastsættes i nærværende forordning, fra den 1. januar 2018, bør den træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (65) Forordning (EU) nr. 1305/2013, (EU) nr. 1306/2013, (EU) nr. 1307/2013, (EU) nr. 1308/2013 og (EU) nr. 652/2014 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af forordning (EU) nr. 1305/2013

I forordning (EU) nr. 1305/2013 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2, stk. 1, andet afsnit, foretages følgende ændringer:

a) Litra n) affattes således:

»n) »ung landbruger«: en landbruger, som er højst 40 år på det tidspunkt, hvor ansøgningen indsendes, har tilstrækkelige faglige kvalifikationer og kompetencer, og som for første gang etablerer sig på en landbrugsbedrift som driftsleder; etableringen kan ske enten på egen hånd eller sammen med andre landbrugere, uanset dens juridiske form«.

b) Følgende litra tilføjes:

»s) »etableringsdato«: den dato, hvor ansøgeren udfører eller fuldfører en eller flere af de handlinger, der vedrører den i litra n) omhandlede etablering.«

2) Artikel 8, stk. 1, litra h), nr. ii), affattes således:

»ii) en tabel, der for hver foranstaltning, for hver type operation med en specifik ELFUL-bidragssats, for den i artikel 37, stk. 1, og artikel 39a omhandlede type operation samt for teknisk bistand viser Unionens samlede planlagte bidrag og ELFUL's gældende bidragssats. Hvis det er relevant, skal denne tabel særskilt vise ELFUL-bidragssatsen til mindre udviklede regioner og til andre regioner«.

3) Artikel 14, stk. 4, affattes således:

»4. Udgifter, der er støtteberettiget under denne foranstaltning, skal være til tilrettelæggelse og gennemførelse af overførsel af viden eller information. Infrastruktur, der er installeret som følge af demonstration, kan anvendes, efter at operationen er fuldført. I tilfælde af demonstrationsprojekter kan støtten også omfatte relevante investeringsomkostninger. Udgifter til deltageres rejse, indkvartering og dagpenge samt omkostninger til afløsningen af landbrugerne er også støtteberettigede. Alle udgifter, som fastsættes i henhold til dette stykke, betales til støttemodtageren.«

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 652/2014 af 15. maj 2014 om bestemmelser vedrørende forvaltning af udgifter i tilknytning til fødevarekæden, dyresundhed og dyrevelfærd samt til plantesundhed og planteforermingsmateriale, om ændring af Rådets direktiv 98/56/EF, 2000/29/EF og 2008/90/EF, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002, (EF) nr. 882/2004 og (EF) nr. 396/2005 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 og om ophævelse af Rådets afgørelse 66/399/EØF, afgørelse 76/894/EØF og beslutning 2009/470/EF (EUT L 189 af 27.6.2014, s. 1).

4) I artikel 15 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Modtageren af støtte i overensstemmelse med stk. 1, litra a) og c), er enten udbyderen af rådgivning eller uddannelse eller forvaltningsmyndigheden. Hvis forvaltningsmyndigheden er modtager, udvælges udbyderen af rådgivning eller uddannelse af et organ, der er funktionelt uafhængigt af forvaltningsmyndigheden. Støtte i henhold til stk. 1, litra b), ydes til den myndighed eller det organ, der udvælges til at oprette bedriftsforvaltnings-, vikar- og landbrugsrådgivningstjenester samt rådgivningstjenester for skovbrugere.«

b) Stk. 3, første afsnit, affattes således:

»3. De myndigheder eller organer, som udvælges til at yde rådgivning, skal have passende ressourcer i form af regelmæssigt uddannet og kvalificeret personale, rådgivningserfaring og pålidelighed med hensyn til de områder, som de rådgiver inden for. Udbyderne under denne foranstaltning udvælges gennem en udvælgelsesprocedure, der er åben for både offentlige og private organer. Denne udvælgelsesprocedure skal være objektiv og udelukke ansøgere med interessekonflikter.«

c) Følgende stykke indsættes:

»3a. Med henblik på anvendelsen af denne artikel skal medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 65, stk. 1, foretage enhver kontrol hos udbyderen af rådgivning eller uddannelse.«

5) I artikel 16 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, indledningen, affattes således:

»1. Støtte under denne foranstaltning omfatter ny deltagelse eller deltagelse i de fem foregående år af landbrugere og grupper af landbrugere i:«.

b) Stk. 2 og 3 affattes således:

»2. Støtte under denne foranstaltning kan også dække omkostninger ved oplysnings- eller reklameaktiviteter, som gennemføres af producentsammenslutninger, vedrørende produkter omfattet af kvalitetsordninger, der modtager støtte i henhold til denne artikels stk. 1. Uanset artikel 70, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1303/2013 må disse aktiviteter kun gennemføres i det indre marked.

3. Støtte i henhold til stk. 1 udbetales som et årligt incitament, hvis niveau fastlægges i overensstemmelse med de faste omkostninger ved deltagelse i ordninger, hvortil der ydes støtte, i en periode på højst fem år.

For så vidt angår den første deltagelse forud for ansøgningen om støtte i henhold til stk. 1 reduceres den maksimale varighed på fem år med det antal år, der er gået mellem den første deltagelse i en kvalitetsordning og tidspunktet for ansøgningen om støtte.

I nærværende stykke forstås ved »faste omkostninger« omkostningerne ved at melde sig ind i en støttet kvalitetsordning og det årlige bidrag for at deltage i denne ordning, herunder eventuelle omkostninger ved kontrol af, om ordningens varespecifikationer overholdes.

I denne artikel forstås ved »landbruger« en aktiv landbruger, jf. betydningen i artikel 9 i forordning (EU) nr. 1307/2013, som den finder anvendelse i den pågældende medlemsstat.«

6) I artikel 17 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra b), affattes således:

»b) vedrører forarbejdning, afsætning og/eller udvikling af landbrugsprodukter, der er omfattet af bilag I til TEUF, eller bomuld, undtagen fiskeriprodukter; outputtet af produktionsprocessen kan være et produkt, der ikke er omfattet af nævnte bilag; hvis støtten ydes i form af finansielle instrumenter, kan inputtet også være et produkt, der ikke er omfattet af nævnte bilag, forudsat at investeringen bidrager til et eller flere af EU-prioriteterne for udvikling af landdistrikterne.«

b) Stk. 5 affattes således:

»5. Der kan ydes støtte til unge landbrugere, som for første gang etablerer sig på en landbrugsbedrift som driftsleder, for så vidt angår investeringer for at efterkomme EU-standarder for landbrugsproduktion, herunder sikkerhed på arbejdspladsen. En sådan støtte kan ydes i højst 24 måneder fra datoen for virksomhedsetableringen som defineret i programmet for udvikling af landdistrikterne, eller indtil de handlinger, der er defineret i forretningsplanen, jf. artikel 19, stk. 4, er afsluttet.«

7) I artikel 19 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4 affattes således:

»4. Ansøgningen om støtte efter stk. 1, litra a), nr. i), skal indgives senest 24 måneder efter datoen for virksomhedsetableringen.

Støtte i henhold til stk. 1, litra a), er betinget af, at der forelægges en forretningsplan. Gennemførelsen af forretningsplanen skal påbegyndes senest ni måneder fra datoen for afgørelsen om at yde støtte. Forretningsplanen skal have en varighed på højst fem år.

Det skal fremgå af forretningsplanen, at den unge landbruger skal overholde artikel 9 i forordning (EU) nr. 1307/2013, som den finder anvendelse i den pågældende medlemsstat, inden for 18 måneder efter datoen for afgørelsen om at yde støtte.

Medlemsstaterne fastlægger de i artikel 2, stk. 1, litra s), omhandlede handlinger i programmerne for udvikling af landdistrikterne.

Medlemsstaterne definerer øvre og nedre tærskler pr. støttemodtager eller bedrift for adgang til støtte i henhold til stk. 1, litra a), nr. i) og iii). Den nedre tærskel for støtte i henhold til stk. 1, litra a), nr. i), skal være højere end den øvre tærskel for støtte i henhold til stk. 1, litra a), nr. iii). Støtte er begrænset til bedrifter, der falder ind under definitionen af mikrovirksomheder og små virksomheder.«

b) Følgende stk. indsættes:

»4a. Uanset bestemmelserne i artikel 37, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1303/2013 kan støtte efter nærværende artikels stk. 1, litra a), nr. i), også ydes i form af finansielle instrumenter eller som en kombination af tilskud og finansielle instrumenter.«

c) Stk. 5 affattes således:

»5. Støtte i henhold til stk. 1, litra a), udbetales i mindst to rater. Raterne kan være degressive. Betalingen af den sidste rate i henhold til stk. 1, litra a), nr. i) og ii), er betinget af, at forretningsplanen gennemføres korrekt.«

8) I artikel 20 tilføjes følgende stykke:

»4. Stk. 2 og 3 finder ikke anvendelse, når støtten ydes i form af finansielle instrumenter.«

9) I artikel 23 foretages følgende ændringer:

a) Titlen affattes således:

»Artikel 23

Etablering, regenerering eller renovering af skovlandbrugssystemer«.

b) Stk. 1 affattes således:

»1. Støtte i henhold til artikel 21, stk. 1, litra b), ydes til private jordholdere og kommuner og sammenslutninger heraf og skal dække omkostningerne til etablering, regenerering og/eller renovering og en årlig præmie pr. hektar til dækning af omkostningerne ved vedligeholdelse i en periode på højst fem år.«

10) I artikel 28 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 6, andet afsnit, affattes således:

»Ved beregning af de i første afsnit omhandlede betalinger fratrækker medlemsstaterne det nødvendige beløb for at udelukke dobbeltfinansiering af de praksisser, der omhandles i artikel 43 i forordning (EU) nr. 1307/2013. Medlemsstaterne kan beregne fradraget som et fast, gennemsnitligt beløb, der gælder for alle berørte støttemodtagere, som udfører den pågældende operationstype.«

b) Stk. 9 affattes således:

»9. Støtten kan med henblik på bevarelse og på bæredygtig anvendelse og udvikling af genetiske ressourcer i landbruget, herunder fremmede ressourcer, ydes til operationer, der ikke er omfattet af bestemmelserne i stk. 1-8. Sådanne forpligtelser kan opfyldes af andre støttemodtagere end de i stk. 2 omhandlede.«

11) I artikel 29 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Støtte i henhold til denne foranstaltning ydes pr. ha landbrugsareal til landbrugere eller grupper af landbrugere, der forpligter sig til på frivillig basis at overgå til eller opretholde økologiske landbrugsmetoder og metoder som defineret i forordning (EF) nr. 834/2007, og som er aktive landbrugere som omhandlet i artikel 9 i forordning (EU) nr. 1307/2013, som den finder anvendelse i den pågældende medlemsstat.«

b) Stk. 4, andet afsnit, affattes således:

»Ved beregning af de i første afsnit omhandlede betalinger fratrækker medlemsstaterne det nødvendige beløb for at udelukke dobbeltfinansiering af de praksisser, der omhandles i artikel 43 i forordning (EU) nr. 1307/2013. Medlemsstaterne kan beregne fradraget som et fast, gennemsnitligt beløb, der gælder for alle berørte støttemodtagere, som udfører de pågældende delforanstaltninger.«

12) Artikel 30, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Ved beregning af betalinger vedrørende den i første afsnit omhandlede støtte fratrækker medlemsstaterne det nødvendige beløb for at udelukke dobbeltfinansiering af de praksisser, der omhandles i artikel 43 i forordning (EU) nr. 1307/2013. Medlemsstaterne kan beregne fradraget som et fast, gennemsnitligt beløb, der gælder for alle berørte støttemodtagere, som udfører de pågældende delforanstaltninger.«

13) I artikel 31 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Betalingerne ydes til landbrugere, som forpligter sig til at drive landbrug i områder, der er udpeget i henhold til artikel 32, og som er aktive landbrugere som omhandlet i artikel 9 i forordning (EU) nr. 1307/2013, som den finder anvendelse i den pågældende medlemsstat.«

b) Stk. 5, første afsnit, affattes således:

»5. Ud over de betalinger, som omhandles i stk. 2, kan medlemsstaterne yde betalinger under denne foranstaltning mellem 2014 og 2020 til støttemodtagere i områder, der var støtteberettiget i henhold til artikel 36, litra a), nr. ii), i forordning (EF) nr. 1698/2005 i programmeringsperioden 2007-2013. For støttemodtagere i områder, som ikke længere er støtteberettiget efter den nye afgrænsning, der er omhandlet i artikel 32, stk. 3, nedsættes disse betalinger gradvis over en periode på højst fire år. Denne periode påbegynder på den dato, hvor afgrænsningen i henhold til artikel 32, stk. 3, er afsluttet, dog senest i 2019. Disse betalinger starter på højst 80 % af den gennemsnitlige betaling, der fastsættes i programmet for programmeringsperioden 2007-2013 i henhold til artikel 36, litra a), nr. ii), i forordning (EF) nr. 1698/2005, og slutter senest i 2020 på højst 20 %. Når anvendelsen af gradvis nedsættelse resulterer i, at betalingsniveauet når 25 EUR, kan medlemsstaterne fortsætte betalingerne på dette niveau, indtil udfasningsperioden er afsluttet.«

14) Artikel 33, stk. 1, affattes således:

»1. Betalinger for dyrevelfærd under denne foranstaltning ydes til landbrugere, der på frivillig basis påtager sig at gennemføre operationer, som omfatter en eller flere forpligtelser på dyrevelfærdsområdet, og som er aktive landbrugere som omhandlet i artikel 9 i forordning (EU) nr. 1307/2013, som den finder anvendelse i den pågældende medlemsstat.«

15) I artikel 36 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra c) affattes således:

»c) et redskab til indkomststabilisering i form af finansielle bidrag til gensidige fonde, der yder kompensation til landbrugere i alle sektorer for et voldsomt fald i deres indkomst.«

ii) Følgende litra tilføjes:

»d) et sektorspecifikt redskab til indkomststabilisering i form af finansielle bidrag til gensidige fonde, der yder kompensation til landbrugere i en bestemt sektor for et voldsomt fald i deres indkomst.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. I denne artikel forstås ved »landbruger« en aktiv landbruger, jf. betydningen i artikel 9 i forordning (EU) nr. 1307/2013, som den finder anvendelse i den pågældende medlemsstat.«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. Med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra b), c) og d), er »gensidig fond« en ordning, som medlemsstaten har godkendt i henhold til sin nationale ret, og som giver de tilsluttede landbrugere mulighed for at forsikre sig selv, hvorved der ydes kompensation til de tilsluttede landbrugere for økonomiske tab som følge af udbrud af ugunstige vejrforhold eller en dyre- eller plantesygdom eller et skadedyrsangreb eller en miljøhændelse eller for et voldsomt fald i deres indkomst.«

d) Stk. 5, andet afsnit, udgår.

16) Artikel 37, stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. Der kan kun ydes støtte i henhold til artikel 36, stk. 1, litra a), til forsikringskontrakter, der dækker ugunstige vejrforhold, en dyre- eller plantesygdom eller et skadedyrsangreb eller en miljøhændelse eller en foranstaltning vedtaget i overensstemmelse med direktiv 2000/29/EF med henblik på at udrydde eller kontrollere en plantesygdom eller et skadedyrsangreb, der tilintetgør mere end 20 % af landbrugerens gennemsnitlige årlige produktion i den foregående treårsperiode eller af et treårsgennemsnit baseret på den foregående femårsperiode, idet det bedste og det dårligste år ikke medregnes. Der kan bruges indekser til at beregne landbrugerens årlige produktion. Den anvendte beregningsmetode skal gøre det muligt at fastsætte den enkelte landbrugers faktiske tab i et givet år.«

17) I artikel 38 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit affattes således:

»3. De finansielle bidrag, der er nævnt i artikel 36, stk. 1, litra b), må kun vedrøre:

a) de administrative omkostninger ved at oprette den gensidige fond fordelt degressivt over højst tre år

b) de beløb, som den gensidige fond betaler som finansiel kompensation til landbrugere. Desuden kan det finansielle bidrag vedrøre renter på kommercielle lån, som den gensidige fond har optaget for at betale finansiel kompensation til landbrugere i tilfælde af krise

c) supplerings af de årlige betalinger til fonden

d) den gensidige fonds startkapital.«

ii) Tredje afsnit udgår.

b) Stk. 5, første afsnit, affattes således:

»5. Støtten må ikke overstige den maksimale støttesats, der er fastsat i bilag II. Støtte i henhold til stk. 3, litra b), skal tage hensyn til enhver støtte, der allerede ydes i henhold til stk. 3, litra c) og d).«

18) I artikel 39 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

»Artikel 39

Indkomststabiliseringsredskab for landbrugere i alle sektorer«.

b) Stk. 1 affattes således:

»1. Støtte i henhold til artikel 36, stk. 1, litra c), ydes kun, hvis faldet i indtægter overstiger 30 % af de gennemsnitlige årlige indtægter for den enkelte landbruger i den foregående treårsperiode eller af et treårsgennemsnit baseret på den foregående femårsperiode, idet det bedste og det dårligste år ikke medregnes. Indkomst i artikel 36, stk. 1, litra c), omfatter summen af indtægter, som landbrugeren modtager fra markedet, herunder enhver form for offentlig støtte, med fradrag af inputomkostninger. Betalinger fra den gensidige fond til landbrugerne skal udligne mindre end 70 % af indkomsttabet i det år, hvor producenten bliver berettiget til at modtage denne bistand. Der kan bruges indekser til at beregne landbrugerens årlige tab af indtægter.«

c) Stk. 4 og 5 affattes således:

»4. De finansielle bidrag, der er nævnt i artikel 36, stk. 1, litra c), må kun vedrøre:

a) de administrative omkostninger ved at oprette den gensidige fond fordelt degressivt over højst tre år

b) de beløb, som den gensidige fond betaler som finansiel kompensation til landbrugere. Desuden kan det finansielle bidrag vedrøre renter på kommercielle lån, som den gensidige fond har optaget for at betale finansiel kompensation til landbrugere i tilfælde af krise

c) supplerung af de årlige betalinger til fonden

d) den gensidige fonds startkapital.

5. Støtten må ikke overstige det maksimumsbeløb, der er fastsat i bilag II. Støtte i henhold til stk. 4, litra b), skal tage hensyn til enhver støtte, der allerede ydes i henhold til stk. 4, litra c) og d).«

19) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 39a

Indkomststabiliseringsredskab for landbrugere i en bestemt sektor

1. Støtte i henhold til artikel 36, stk. 1, litra d), må kun ydes i behørigt begrundede tilfælde, og hvis faldet i indtægter overstiger en tærskel på mindst 20 % af den enkelte landbrugers gennemsnitlige årlige indtægter i den foregående treårsperiode eller af et treårsgennemsnit baseret på den foregående femårsperiode, idet det bedste og det dårligste år ikke medregnes. Der kan bruges indekser til at beregne landbrugerens årlige tab af indtægter. Indkomst i artikel 36, stk. 1, litra d), omfatter summen af indtægter, som landbrugeren modtager fra markedet, herunder enhver form for offentlig støtte, med fradrag af inputomkostninger. Betalinger fra den gensidige fond til landbrugerne skal udligne mindre end 70 % af indkomsttabet i det år, hvor producenten bliver berettiget til at modtage denne bistand.

2. Artikel 39, stk. 2-5, finder anvendelse på støtte ydet i henhold til artikel 36, stk. 1, litra d).«

20) I artikel 45 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 5 affattes således:

»5. Hvis der ydes støtte gennem et finansielt instrument i henhold til artikel 37 i forordning (EU) nr. 1303/2013, kan driftskapital være støtteberettigede udgifter. Sådanne støtteberettigede udgifter må ikke overstige 200 000 EUR eller 30 % af de samlede støtteberettigede udgifter til investeringen, alt efter hvilket beløb der er størst.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»7. Stk. 1, 2 og 3 finder ikke anvendelse, når støtten ydes i form af finansielle instrumenter.«

21) I artikel 49 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

»Uanset første afsnit kan forvaltningsmyndigheden i ekstraordinære, behørigt begrundede tilfælde, hvor det på grund af arten og beskaffenheden af typen af de pågældende operationer ikke er muligt at fastlægge udvælgelses-kriterier, efter samråd med overvågningsudvalget fastlægge en anden udvælgelsesmetode, der skal beskrives i programmet for udvikling af landdistrikterne.«

b) Stk. 2 og 3 affattes således:

»2. Den myndighed i medlemsstaten, der er ansvarlig for udvælgelsen af operationer, sikrer, at operationerne, med undtagelse af operationerne i henhold til artikel 18, stk. 1, litra b), artikel 24, stk. 1, litra d), artikel 28-31, artikel 33-34 og artikel 36-39a, udvælges i overensstemmelse med de udvælgelseskriterier, der er nævnt i stk. 1, og efter en åben og veldokumenteret procedure.

3. Støttemodtagerne kan udvælges efter indkaldelse af forslag og under anvendelse af kriterier om økonomisk, social og miljømæssig effektivitet.«

c) Følgende stykke tilføjes:

»4. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse, når støtten ydes i form af finansielle instrumenter.«

22) I artikel 59, stk. 4, foretages følgende ændringer:

a) Litra f) affattes således:

»f) 100 % for et beløb på 100 mio. EUR i 2011-priser, der er tildelt Irland, for et beløb på 500 mio. EUR i 2011-priser, der er tildelt Portugal, og for et beløb på 7 mio. EUR i 2011-priser, der er tildelt Cypern.«

b) Følgende litra tilføjes:

»h) den bidragsats, der er fastsat i artikel 39a, stk. 13, i forordning (EU) nr. 1303/2013 for det finansielle instrument, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 38, stk. 1, litra c).«

23) I artikel 60 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Uanset artikel 65, stk. 9, i forordning (EU) nr. 1303/2013 kan det i tilfælde af hasteforanstaltninger som følge af naturkatastrofer, katastrofale hændelser eller ugunstige vejrforhold eller en pludselig og betydelig ændring af medlemsstatens eller regionens socioøkonomiske forhold, fastsættes i programmerne for udvikling af landdistrikterne, at udgifter vedrørende ændringer af programmet kan være støtteberettigede fra den dato, hvor begivenheden fandt sted.«

b) Stk. 2, andet afsnit, affattes således:

»Med undtagelse af generalomkostninger som omhandlet i artikel 45, stk. 2, litra c), for så vidt angår investeringer i foranstaltninger, som falder inden for anvendelsesområdet for artikel 42 i TEUF, er det kun udgifter, der er afholdt, efter at en ansøgning er blevet indgivet til den kompetente myndighed, der betragtes som støtteberettigede. Medlemsstaterne kan dog i deres program fastsætte, at udgifter til hasteforanstaltninger som følge af naturkatastrofer, katastrofale hændelser eller ugunstige vejrforhold eller en pludselig og betydelig ændring af medlemsstatens eller regionens socioøkonomiske forhold, og som støttemodtageren har afholdt, efter at begivenheden indtraf, også er støtteberettigede.«

c) Stk. 4 affattes således:

»4. Der skal fremlægges belæg for modtagernes betalinger i form af fakturaer og dokumenter, der beviser betalingen. Hvis dette ikke er muligt, skal betalinger underbygges af dokumenter med tilsvarende bevisværdi, undtagen for de støtteformer, der er omhandlet i artikel 67, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1303/2013, bortset fra nævnte bestemmelses litra a).«

24) Artikel 62, stk. 2, affattes således:

»2. Hvor der ydes støtte på grundlag af standardomkostninger eller ekstraomkostninger og indkomsttab i overensstemmelse med artikel 21, stk. 1, litra a) og b), for så vidt angår indkomsttab og vedligeholdelsesomkostninger, og artikel 28-31, artikel 33 og artikel 34, sørger medlemsstaterne for, at de relevante beregninger er tilstrækkelige og nøjagtige og fastlagt på forhånd på grundlag af en rimelig, retfærdig og verificerbar beregningsmetode. Med henblik herpå skal et organ, som er funktionelt uafhængigt af de myndigheder, der er ansvarlige for programgennemførelsen, og som besidder den rigtige ekspertise, foretage beregningerne eller bekræfte, at beregningerne er korrekte og nøjagtige. En erklæring, der bekræfter, at beregningerne er korrekte og nøjagtige, indgår i programmet for udvikling af landdistrikterne.«

25) I artikel 66, stk. 1, udgår litra b).

26) Artikel 74, litra a), affattes således:

»a) høres og afgive udtalelse før offentliggørelsen af den relevante indkaldelse af forslag om kriterierne for udvælgelse af finansierede operationer, som revideres på grundlag af programmeringsbehovene.«

27) Bilag II ændres som anført i bilag I til nærværende forordning.

Artikel 2

Ændring af forordning (EU) nr. 1306/2013

I forordning (EU) nr. 1306/2013 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 26 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 udgår.

b) Stk. 3 og 4 affattes således:

»3. Kommissionen vedtager senest den 30. juni i det kalenderår, for hvilket tilpasningssatsen finder anvendelse, gennemførelsesretsakter om fastsættelse af tilpasningssatsen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 116, stk. 2.

4. Indtil den 1. december i det kalenderår, for hvilket tilpasningssatsen finder anvendelse, kan Kommissionen på grundlag af nye oplysninger vedtage gennemførelsesretsakter om tilpasning af den efter stk. 3 fastsatte tilpasningssats. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 116, stk. 2.«

2) Artikel 38, stk. 3, affattes således:

»3. Har en retslig procedure eller administrativ prøvelse opsættende virkning, afbrydes den i stk. 1 eller 2 omhandlede frist, efter hvilken den automatiske frigørelse sker, for så vidt angår beløbet svarende til de pågældende foranstaltninger, så længe den nævnte procedure eller administrative prøvelse varer, forudsat at Kommissionen modtager en begrundet udtalelse fra medlemsstaten senest den 31. januar i år N + 4.«

3) Artikel 43, stk. 1, litra a), affattes således:

»a) beløb, som i henhold til artikel 40, 52 og 54 samt, for så vidt angår udgifter under EGFL, artikel 41, stk. 2, og artikel 51 skal indbetales til Unionens budget, herunder påløbne renter.«

4) Artikel 54, stk. 3, litra a), nr. ii), affattes således:

»ii) hvis det beløb, der skal inddrives fra støttemodtageren i forbindelse med en enkeltbetaling til en støtteordning eller støtteforanstaltning, uden renter ligger mellem 100 EUR og 250 EUR, og den pågældende medlemsstat har en tærskelværdi for ikke at forfølge national gæld svarende til det beløb, der skal inddrives i henhold til national lovgivning, eller højere.«

5) I artikel 63, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

»Hvis det er nationale regler eller EU-regler om offentlige udbud, der er tilsidesat, fastsættes den del af støtten, der tilbagetrækkes eller ikke udbetales, i forhold til, hvor alvorlig tilsidesættelsen af reglerne er, og i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. Transaktionens lovlighed og formelle rigtighed berøres kun for så vidt angår den del af støtten, der tilbagetrækkes eller ikke udbetales.«

6) Artikel 72, stk. 2, affattes således:

»2. Uanset denne artikels stk. 1, litra a), kan medlemsstaterne beslutte, at:

- a) landbrugsparceller med et areal på op til 0,1 ha, for hvilke der ikke er ansøgt om betaling, ikke behøver at blive anmeldt, såfremt sådanne parcellers samlede areal ikke overstiger 1 ha, og/eller beslutte, at en landbruger, som ikke ansøger om arealrelateret direkte betaling, ikke behøver at anmelde sine landbrugsparceller, såfremt det samlede areal ikke overstiger 1 ha. Landbrugeren skal i alle tilfælde angive i sin ansøgning, at vedkommende råder over landbrugsparceller, og på begæring fra de kompetente myndigheder angive, hvor de ligger
- b) landbrugere, der deltager i ordningen for mindre landbrugere, jf. afsnit V i forordning (EU) nr. 1307/2013, ikke behøver at anmelde de landbrugsparceller, hvor en ansøgning om betaling ikke har fundet sted, medmindre en sådan angivelse er påkrævet i forbindelse med anden støtte.«

7) Artikel 75, stk. 1, tredje og fjerde afsnit, affattes således:

»Uanset nærværende stykkes første og andet afsnit kan medlemsstaterne dog:

- a) inden den 1. december, men ikke før den 16. oktober, udbetale forskud på op til 50 % for direkte betalinger
- b) inden den 1. december udbetale forskud på op til 75 % for støtte, der er tildelt til udvikling af landdistrikterne som omhandlet i artikel 67, stk. 2.

For støtte, der er tildelt til udvikling af landdistrikterne som omhandlet i artikel 67, stk. 2, finder nærværende stykkes første og andet afsnit anvendelse på støtteansøgninger eller betalingsanmodninger, der er indgivet fra og med ansøgningsåret 2019.«

Artikel 3

Ændring af forordning (EU) nr. 1307/2013

I forordning (EU) nr. 1307/2013 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra h) affattes således:

»h) »permanente græsarealer og permanente græsningsarealer« (der tilsammen benævnes »permanente græsarealer«): arealer, der anvendes til dyrkning af græs eller andet grøntfoder, hvad enten der er tale om naturlige (selvsåede) eller dyrkede (tilsåede) arealer, og som er holdt uden for bedriftens omdrift i fem år eller mere, og, såfremt det besluttes af medlemsstaterne, som ikke er pløjet op i fem år eller mere; det kan omfatte andre arter, f.eks. buske og/eller træer, der kan afgræsses og, såfremt det besluttes af medlemsstaterne, andre arter, f.eks. buske og/eller træer, der producerer dyrefoder, forudsat at græs og andet grøntfoder forbliver fremherskende. Medlemsstaterne kan også beslutte at betragte følgende som permanente græsarealer:

i) arealer, der kan afgræsses, og som indgår i en etableret lokal praksis, hvor græs og andet grøntfoder ikke traditionelt er fremherskende i græsningsområder, og/eller

ii) arealer, der kan afgræsses, hvor græs og andet grøntfoder ikke er fremherskende eller ikke findes i græsningsområder«.

ii) Følgende afsnit tilføjes:

»Uanset første afsnit, litra f) og h), kan de medlemsstater, der inden den 1. januar 2018 har accepteret parceller, der er braklagt som agerjord, fortsat acceptere dem som sådan efter denne dato. Fra den 1. januar 2018 bliver de braklagte parceller, der i henhold til nærværende afsnit er blevet accepteret som agerjord i 2018, permanente græsarealer i 2023 eller derefter, hvis betingelserne i litra h) er opfyldt.«

b) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

»Medlemsstaterne kan beslutte, at:

- a) arealer, der ikke har været pløjet op i fem år eller mere, betragtes som permanente græsarealer som omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra h), forudsat at arealerne anvendes til dyrkning af græs eller andet grøntfoder, hvad enten der er tale om naturlige (selvsåede) eller dyrkede (tilsåede) arealer, og at de i fem år eller mere ikke har indgået i bedriftens omdrift
- b) permanente græsarealer kan omfatte andre arter, f.eks. buske og/eller træer, der fremstiller dyrefoder, i områder, hvor græs og andet grøntfoder er fremherskende, og/eller
- c) arealer, der kan afgræsses, hvor græs og andet grøntfoder ikke er fremherskende eller ikke findes i græsningssområder, betragtes som permanente græsarealer som omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra h).

Medlemsstaterne kan på grundlag af objektive og ikkediskriminerende kriterier beslutte at anvende deres beslutning i henhold til nærværende stykkes tredje afsnit, litra b) og/eller c), på hele eller en del af deres område.

Medlemsstaterne giver senest den 31. marts 2018 Kommissionen meddelelse om enhver beslutning, der træffes i henhold til nærværende stykkes tredje og fjerde afsnit.»

2) I artikel 6, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:

»Hvis en medlemsstat gør brug af muligheden i artikel 36, stk. 4, andet afsnit, kan det nationale loft, der er fastsat i bilag II for den pågældende medlemsstat for det pågældende år, overskrides med det beløb, der er beregnet efter reglerne i nævnte afsnit.«

3) I artikel 9 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke tilføjes:

»3a. Ud over stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne beslutte, at der ikke må ydes direkte betalinger til landbrugere, som ikke er registreret for deres landbrugsaktiviteter i et nationalt skatteregister eller socialsikringsregister.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Stk. 2, 3 og 3a finder ikke anvendelse på landbrugere, der i det foregående år kun har modtaget direkte betalinger, der ikke overstiger et vist beløb. Medlemsstaterne fastsætter dette beløb på grundlag af objektive kriterier som f.eks. deres nationale eller regionale karakteristika, og det må højst udgøre 5 000 EUR.«

c) Stk. 6 affattes således:

»6. Medlemsstaterne giver senest den 1. august 2014 Kommissionen meddelelse om enhver beslutning som omhandlet i stk. 2, 3 eller 4 og senest den 31. marts 2018 om enhver beslutning som omhandlet i stk. 3a. I tilfælde af ændringer af sådanne beslutninger giver medlemsstaterne Kommissionen meddelelse herom senest to uger efter den dato, hvor enhver beslutning om at ændre blev truffet.«

d) Følgende stykker tilføjes:

»7. Medlemsstaterne kan fra 2018 eller fra ethvert efterfølgende år beslutte, at kun et eller to af de tre kriterier, der er anført i stk. 2, tredje afsnit, kan gøres gældende af personer eller sammenslutninger af personer, der falder ind under bestemmelserne i stk. 2, første og andet afsnit, til støtte for, at de er aktive landbrugere. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om en sådan beslutning senest den 31. marts 2018, hvis den finder anvendelse fra 2018, eller, hvis den finder anvendelse fra et efterfølgende år, senest den 1. august i det år, der går forud for dens anvendelse.

8. Medlemsstaterne kan beslutte at ophøre med at anvende stk. 2 fra 2018 eller ethvert efterfølgende år. De giver Kommissionen meddelelse om en sådan beslutning senest den 31. marts 2018, hvis den finder anvendelse fra 2018, eller, hvis den finder anvendelse fra et efterfølgende år, senest den 1. august i det år, der går forud for dens anvendelse.«

4) Artikel 11, stk. 6, affattes således:

»6. Medlemsstaterne kan årligt revidere deres beslutninger om nedsættelse af betalinger i overensstemmelse med denne artikel, forudsat at en sådan revision ikke fører til en nedsættelse af de beløb, der er til rådighed for udvikling af landdistrikterne.

Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om de beslutninger, der er truffet i overensstemmelse med denne artikel, og om det anslåede resultat af nedsættelser for årene indtil 2019 senest den 1. august i det år, der går forud for anvendelsen af sådanne beslutninger, idet den seneste mulige dato for en sådan meddelelse er den 1. august 2018.«

5) I artikel 14 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

»Medlemsstaterne kan beslutte at revidere de beslutninger, der er omhandlet i dette stykke, med virkning fra kalenderåret 2019 og underretter Kommissionen om enhver beslutning på grundlag af en sådan revision senest den 1. august 2018. Enhver beslutning på grundlag af en sådan revision må ikke medføre et fald i den procentsats, der er meddelt Kommissionen i overensstemmelse med første, andet, tredje og fjerde afsnit.«

b) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

»Medlemsstaterne kan beslutte at revidere de beslutninger, der er omhandlet i dette stykke, med virkning fra kalenderåret 2019 og underretter Kommissionen om enhver beslutning på grundlag af en sådan revision senest den 1. august 2018. Enhver beslutning på grundlag af en sådan revision må ikke medføre en stigning i den procentsats, der er meddelt Kommissionen i overensstemmelse med første, andet, tredje og fjerde afsnit.«

6) Artikel 31, stk. 1, litra g), affattes således:

»g) hvis medlemsstaterne anser det nødvendigt, en lineær nedsættelse af værdien af betalingsrettigheder under grundbetalingsordningen på nationalt eller regionalt plan for at dække tilfælde omhandlet i denne forordnings artikel 30, stk. 6. Desuden kan medlemsstater, der allerede gør brug af denne lineære nedsættelse, i samme år også anvende en lineær nedsættelse af værdien af betalingsrettigheder under grundbetalingsordningen på nationalt eller regionalt plan for at dække tilfælde omhandlet i denne forordnings artikel 30, stk. 7, første afsnit, litra a) og b)«.

7) I artikel 36, stk. 4, tilføjes følgende afsnit:

»For hver medlemsstat kan det beløb, der beregnes i henhold til første afsnit, forhøjes med højst 3 % af det relevante årlige nationale loft, jf. bilag II, efter fradrag af det beløb, der fremkommer ved anvendelse af artikel 47, stk. 1, for det relevante år. Hvis en medlemsstat anvender en sådan forhøjelse, tager Kommissionen højde herfor, når den fastsætter det årlige nationale loft for den generelle arealbetalingsordning i henhold til nærværende stykkes første afsnit. Medlemsstaterne meddeler i den forbindelse senest den 31. januar 2018 Kommissionen de årlige procentsatser, som det beløb, der beregnes i henhold til nærværende artikels stk. 1, skal forhøjes med i hvert kalenderår fra 2018.

Medlemsstaterne kan én gang om året revidere deres beslutning efter nærværende stykkes andet afsnit og skal underrette Kommissionen om enhver beslutning på grundlag af en sådan revision senest den 1. august i det år, der går forud for dens anvendelse.«

8) I artikel 44 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Med forbehold af antallet af afgrøder, der kræves i henhold til stk. 1, finder de maksimale tærskler, der er fastsat deri, ikke anvendelse på bedrifter, hvis græs eller andet grøntfoder eller braklagt eller opdyrket jord med afgrøder under vand i en betydelig del af året eller i en betydelig del af dyrkningscyklussen dækker mere end 75 % af agerjorden. I sådanne tilfælde må hovedafgrøden på den resterende del af agerjorden ikke dække mere end 75 % af denne del af agerjorden, undtagen når den resterende del er dækket af græs eller andet grøntfoder eller braklagt jord.«

b) Stk. 3, litra a) og b), affattes således:

- »a) hvor mere end 75 % af agerjorden anvendes til produktion af græs eller andet grøntfoder eller til dyrkning af bælgrugter, er braklagt eller er omfattet af en kombination af sådanne anvendelser
- b) hvor mere end 75 % af det støtteberettigede landbrugsareal er anvendt som permanente græsarealer, til produktion af græs eller andet grøntfoder eller til dyrkning af afgrøder under vand i en betydelig del af året eller i en betydelig del af dyrkningscyklussen eller er omfattet af en kombination af sådanne anvendelser«.

c) Stk. 4, andet afsnit, affattes således:

»Vinterafgrøder og forårsafgrøder betragtes dog som særskilte afgrøder, også selv om de tilhører samme slægt. Triticum spelta betragtes som en særskilt afgrøde i forhold til afgrøder, der tilhører samme slægt.«

9) I artikel 46 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. Hvis en bedrifts agerjord dækker mere end 15 hektar, sikrer landbrugeren fra den 1. januar 2015, at et areal, der mindst svarer til 5 % af den pågældende bedrifts agerjord, som landbrugeren anmeldte i overensstemmelse med artikel 72, stk. 1, første afsnit, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013, og, hvis de af medlemsstaten anses for at være miljømæssige fokusområder i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2, herunder arealerne omhandlet i det nævnte stykkes litra c), d), g), h), k) og l), er miljømæssigt fokusområde.«

b) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) I første afsnit tilføjes følgende litraer:

- »k) arealer med elefantgræs
- l) arealer med *silphium perfoliatum*
- m) braklagt jord til nektarplanter (pollen og nektarrige arter)«.

ii) Andet afsnit affattes således:

»Med undtagelse af arealerne på den bedrift, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra g), h), k) og l), skal det miljømæssige fokusområde høre til bedriftens agerjord. For områder omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra c) og d), kan det miljømæssige fokusområde også støde op til den agerjord på bedriften, som landbrugeren har anmeldt i overensstemmelse med artikel 72, stk. 1, første afsnit, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013.«

c) Stk. 4, litra a) og b), affattes således:

- »a) hvor mere end 75 % af agerjorden anvendes til produktion af græs eller andet grøntfoder, er braklagt, anvendes til dyrkning af bælgrugter eller er omfattet af en kombination af disse anvendelser
- b) hvor mere end 75 % af det støtteberettigede landbrugsareal er permanente græsarealer, anvendes til produktion af græs eller andet grøntfoder eller til dyrkning af afgrøder under vand i en betydelig del af året eller i en betydelig del af dyrkningscyklussen eller er omfattet af en kombination af sådanne anvendelser.«

10) I artikel 50 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 5 affattes således:

»5. Betalingen til unge landbrugere ydes pr. landbruger i en periode på fem år fra den første indgivelse af ansøgningen om betaling til unge landbrugere, forudsat at denne indgivelse finder sted senest fem år efter etableringen som omhandlet i stk. 2, litra a). Denne periode på fem år gælder også for landbrugere, der har modtaget betaling til unge landbrugere som følge af betalingsanmodninger indgivet før ansøgningsåret 2018.

Uanset første afsnit, andet punktum, kan medlemsstaterne beslutte, at perioden på fem år for unge landbrugere, der har etableret sig i overensstemmelse med stk. 2, litra a), i perioden 2010-2013, reduceres med det antal år, der er gået mellem etableringen som omhandlet i stk. 2, litra a), og den første indgivelse af ansøgningen om betaling til unge landbrugere.«

b) Stk. 6, litra a) og b), affattes således:

- »a) mellem 25 % og 50 % af den gennemsnitlige værdi af de betalingsrettigheder (ejet eller forpagtet), som landbrugeren råder over, eller
- b) mellem 25 % og 50 % af et beløb, der beregnes ved at dividere en fast procentdel af det nationale loft for kalenderåret 2019, jf. bilag II, med antallet af alle støtteberettigede hektar, der blev anmeldt i 2015 i overensstemmelse med artikel 33, stk. 1. Denne faste procentdel skal være lig med andelen af det nationale loft, der er tilbage for grundbetalingsordningen i overensstemmelse med artikel 22, stk. 1, for 2015.«

c) Stk. 7 affattes således:

»7. Medlemsstater, der anvender artikel 36, skal hvert år beregne summen af betalingen til unge landbrugere ved at gange et tal, der svarer til en værdi på mellem 25 % og 50 % af den generelle arealbetaling beregnet i overensstemmelse med artikel 36, med antallet af støtteberettigede hektar, som landbrugeren har anmeldt i overensstemmelse med artikel 36, stk. 2.«

d) Stk. 8, første afsnit, affattes således:

»8. Uanset denne artikels stk. 6 og 7 kan medlemsstaterne hvert år beregne summen af betalingen til unge landbrugere ved at gange et tal, der svarer til en værdi på mellem 25 % og 50 % af den nationale gennemsnitlige betaling pr. hektar, med antallet af rettigheder, som landbrugeren har aktiveret i henhold til artikel 32, stk. 1, eller med antallet af støtteberettigede hektar, som landbrugeren har anmeldt i overensstemmelse med artikel 36, stk. 2.«

e) Stk. 10, første afsnit, affattes således:

»10. I stedet for at anvende stk. 6-9 kan medlemsstaterne tildele et årligt fast beløb pr. landbruger, som beregnes ved at gange et fast antal hektar med et tal, der svarer til en værdi på mellem 25 % og 50 % af den nationale gennemsnitlige betaling pr. hektar som fastsat i overensstemmelse med stk. 8.«

11) I artikel 52 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 5 udgår.

b) Stk. 6 affattes således:

»6. Koblet støtte er en produktionsbegrænsningsordning, der udbetales årligt på grundlag af fastsatte arealer og udbytter eller et fastsat antal dyr og overholder finansielle lofter, som skal fastsættes af medlemsstaterne for hver foranstaltning og meddeles Kommissionen.«

c) Følgende stykke tilføjes:

»10. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70 for at supplere denne forordning med hensyn til foranstaltninger til at forhindre modtagere af frivillig koblet støtte i at lide under strukturel uligevægt på markedet i en sektor. Disse delegerede retsakter kan tillade medlemsstaterne at beslutte, at sådan støtte fortsat kan udbetales indtil 2020 på grundlag af de produktionsenheder, hvortil der i en tidligere referenceperiode blev ydet frivillig koblet støtte.«

12) Artikel 53, stk. 6, affattes således:

»6. Medlemsstaterne kan senest den 1. august i et givet år genoverveje deres beslutning i henhold til dette kapitel og med virkning fra det følgende år beslutte:

- a) at bevare, øge eller nedsætte den procentsats, der er fastsat i henhold til stk. 1, 2 og 3, inden for de deri fastsatte grænser, hvor det er relevant, eller at bevare eller nedsætte den procentsats, der er fastsat i henhold til stk. 4
- b) at ændre betingelserne for tildeling af støtten
- c) at ophøre med at yde støtte i henhold til dette kapitel.

Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om enhver sådan beslutning senest på den dato, der er angivet i første afsnit.«

13) I artikel 70 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 2, artikel 4, stk. 3, artikel 6, stk. 3, artikel 7, stk. 3, artikel 8, stk. 3, artikel 9, stk. 5, artikel 20, stk. 6, artikel 35, artikel 36, stk. 6, artikel 39, stk. 3, artikel 43, stk. 12, artikel 44, stk. 5, artikel 45, stk. 5 og 6, artikel 46, stk. 9, artikel 50, stk. 11, artikel 52, stk. 9 og 10, artikel 57, stk. 3, artikel 58, stk. 5, artikel 59, stk. 3, artikel 64, stk. 5, artikel 67, stk. 1 og 2, og artikel 73, tillægges Kommissionen for en periode på syv år fra den 1. januar 2014. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af syvårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Den i artikel 2, artikel 4, stk. 3, artikel 6, stk. 3, artikel 7, stk. 3, artikel 8, stk. 3, artikel 9, stk. 5, artikel 20, stk. 6, artikel 35, artikel 36, stk. 6, artikel 39, stk. 3, artikel 43, stk. 12, artikel 44, stk. 5, artikel 45, stk. 5 og 6, artikel 46, stk. 9, artikel 50, stk. 11, artikel 52, stk. 9 og 10, artikel 57, stk. 3, artikel 58, stk. 5, artikel 59, stk. 3, artikel 64, stk. 5, artikel 67, stk. 1 og 2, og artikel 73, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.«

c) Stk. 5 affattes således:

»5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 2, artikel 4, stk. 3, artikel 6, stk. 3, artikel 7, stk. 3, artikel 8, stk. 3, artikel 9, stk. 5, artikel 20, stk. 6, artikel 35, artikel 36, stk. 6, artikel 39, stk. 3, artikel 43, stk. 12, artikel 44, stk. 5, artikel 45, stk. 5 og 6, artikel 46, stk. 9, artikel 50, stk. 11, artikel 52, stk. 9 og 10, artikel 57, stk. 3, artikel 58, stk. 5, artikel 59, stk. 3, artikel 64, stk. 5, artikel 67, stk. 1 og 2, og artikel 73, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.«

14) Bilag X ændres som angivet i bilag II til nærværende forordning.

Artikel 4

Ændring af forordning (EU) nr. 1308/2013

I forordning (EU) nr. 1308/2013 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 33 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra f), affattes således:

»f) kriseforebyggelse og -styring, herunder vejledning af andre producentorganisationer, sammenslutninger af producentorganisationer, producentsammenslutninger eller individuelle producenter.«

b) I stk. 3, første afsnit, foretages følgende ændringer:

i) Litra c) og d) affattes således:

»c) salgsfremstød og kommunikation, herunder tiltag og aktiviteter med henblik på diversificering og konsolidering på frugt- og grøntsagsmarkederne, hvad enten dette sker som forebyggelse eller i en kriseperiode

d) støtte til dækning af administrationsomkostningerne ved oprettelse af gensidige fonde og finansielle bidrag til gensidige fonde efter udbetaling af kompensation til tilsluttede producenter, som oplever et voldsomt fald i deres indkomst som følge af negative markedsforhold.«

ii) Følgende litra tilføjes:

»i) vejledning af andre producentorganisationer, sammenslutninger af producentorganisationer, producent-sammenslutninger eller individuelle producenter.«

c) Stk. 5, andet og tredje afsnit, affattes således:

»Miljøforanstaltninger skal opfylde de krav, som gælder for tilsagn som led i miljø- og klimavenligt landbrug eller økologisk landbrug, jf. artikel 28, stk. 3, og artikel 29, stk. 2 og 3, i forordning (EU) nr. 1305/2013.

Hvis mindst 80 % af de producenter, som er tilsluttet en producentorganisation, er omfattet af et eller flere identiske tilsagn som led i miljø- og klimavenligt landbrug eller økologisk landbrug, jf. artikel 28, stk. 3, og artikel 29, stk. 2 og 3, i forordning (EU) nr. 1305/2013, regnes hvert af disse tilsagn som en miljøforanstaltning, jf. nærværende stykkes første afsnit, litra a).«

2) Artikel 34, stk. 4, affattes således:

»4. Den procentsats på 50 %, der er nævnt i stk. 1, forhøjes til 100 % ved:

a) tilbagekøb fra markedet af frugt og grøntsager, der ikke overstiger 5 % af hver producentorganisations afsatte produktionsmængde, og som afhændes:

i) ved gratis uddeling til velgørende institutioner eller stiftelser, der af medlemsstaterne er godkendt til dette formål, til brug i deres arbejde til fordel for personer, som i henhold til national ret har ret til offentlig understøttelse, navnlig fordi de ikke råder over tilstrækkelige midler til deres underhold

ii) ved gratis uddeling til fængsler, skoler og offentlige uddannelsesinstitutioner, de i artikel 22 omhandlede institutioner og feriekolonier samt til hospitaler og alderdomshjem, som medlemsstaterne udpeger, idet de træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at disse mængder uddeles som supplement til de mængder, disse institutioner normalt indkøber

b) tiltag i forbindelse med vejledning af andre producentorganisationer eller af producentsammenslutninger, der er anerkendt i overensstemmelse med artikel 125e i forordning (EF) nr. 1234/2007 eller artikel 27 i forordning (EU) nr. 1305/2013, forudsat at disse organisationer eller sammenslutninger er fra områder i de medlemsstater, der er nævnt i nærværende forordnings artikel 35, stk. 1, eller individuelle producenter.«

3) Artikel 35 affattes således:

»Artikel 35

National finansiel bistand

1. I de områder af medlemsstaterne, hvor producenterne i sektoren for frugt og grøntsager er organiseret i en grad, der er betydeligt lavere end gennemsnittet i Unionen, kan medlemsstaterne yde producentorganisationerne en national finansiel bistand, som ikke må overstige 80 % af de finansielle bidrag, der er omhandlet i artikel 32, stk. 1, litra a), og op til 10 % af værdien af en sådan producentorganisations afsatte produktionsmængde. Denne støtte supplerer driftsfonden.

2. Producenters organiseringsgrad i et område af en medlemsstat anses for at være betydeligt lavere end gennemsnittet i Unionen, hvis den gennemsnitlige organiseringsgrad har været mindre end 20 % i tre på hinanden følgende år forud for gennemførelsen af det operationelle program. Organiseringsgraden beregnes som værdien af den frugt- og grøntsagsproduktion, der er opnået i det pågældende område og afsat af producentorganisationer, sammenslutninger af producentorganisationer og producentsammenslutninger, der er anerkendt i overensstemmelse med artikel 125e i forordning (EF) nr. 1234/2007 eller artikel 27 i forordning (EU) nr. 1305/2013, divideret med den samlede værdi af den frugt- og grøntsagsproduktion, der er opnået i området.

3. Medlemsstater, der yder national finansiel bistand i overensstemmelse med stk. 1, underretter Kommissionen om de områder, der opfylder kriterierne i stk. 2, og om den nationale finansielle bistand, der ydes til producentorganisationer i de pågældende områder.«

4) Artikel 37, litra d), nr. ii), affattes således:

»ii) betingelser, der vedrører artikel 33, stk. 3, første afsnit, litra a), b), c) og i)«.

5) Artikel 38, stk. 1, litra i), affattes således:

- »i) salgsfremme-, kommunikations-, uddannelses- og vejledningsforanstaltninger i forbindelse med kriseforebyggelse og krisestyring«.

6) I artikel 62 tilføjes følgende stykke:

»5. Medlemsstaterne kan anvende dette kapitel på områder, der producerer vin egnet til fremstilling af vinbrændevin med en geografisk betegnelse, der er registreret i overensstemmelse med bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 (*). Med henblik på dette kapitel kan disse områder behandles som områder, hvor der kan fremstilles vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 110/2008 af 15. januar 2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89 (EUT L 39 af 13.2.2008, s. 16).«

7) I artikel 64 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1, andet afsnit, indsættes følgende litra:

- »ca) ansøgeren har ikke vinstokke, der er plantet uden tilladelse, jf. denne forordnings artikel 71, eller uden en plantningsrettighed, jf. artikel 85a og 85b i forordning (EF) nr. 1234/2007«.

b) I stk. 2 affattes indledningen således:

»2. Hvis det samlede areal, som de støtteberettigede ansøgninger i stk. 1 i et givet år vedrører, er større end det område, medlemsstaten stiller til rådighed, gives tilladelserne efter en forholdsmæssig fordeling af hektar til alle ansøgere på grundlag af det areal, som de har ansøgt om tilladelse til. I forbindelse med ydelse af sådan støtte kan der fastsættes et minimums- og/eller maksimumsareal pr. ansøger, og ydelsen kan også ske helt eller delvist i henhold til et eller flere af følgende objektive og ikkediskriminerende prioritetskriterier:«.

c) Følgende stykke indsættes:

»2a. Såfremt medlemsstaten beslutter at anvende et eller flere af de kriterier, der er omhandlet i stk. 2, kan medlemsstaten tilføje en yderligere betingelse om, at ansøgeren skal være en fysisk person, som er højst 40 år det år, hvor ansøgningen indgives.«

d) Stk. 3 affattes således:

»3. Medlemsstaterne offentliggør de kriterier i stk. 1, 2 og 2a, som de anvender, og underretter straks Kommissionen herom.«

8) I artikel 148 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

»1a. Hvis medlemsstaterne ikke gør brug af de muligheder, der er nævnt i denne artikels stk. 1, kan en producent, en producentorganisation eller en sammenslutning af producentorganisationer kræve, at enhver leverance af råmælk til en virksomhed, der forarbejder råmælk, skal være omfattet af en skriftlig kontrakt mellem parterne og/eller være genstand for et skriftligt tilbud om en kontrakt fra de første opkøbere, på betingelserne i denne artikels stk. 4, første afsnit.

Hvis den første opkøber er en mikrovirksomhed, en lille eller en mellemstor virksomhed som defineret i henstilling 2003/361/EF, er kontrakten og/eller tilbuddet om en kontrakt ikke obligatorisk, uden at dette berører parternes mulighed for at gøre brug af en standardkontrakt udarbejdet af en brancheorganisation.«

b) I stk. 2 affattes indledningen således:

»2. Kontrakten og/eller tilbuddet om en kontrakt som omhandlet i stk. 1 og 1a skal:«.

c) Stk. 3 affattes således:

»3. Uanset stk. 1 og 1a er det ikke nødvendigt med en kontrakt og/eller et tilbud om en kontrakt, hvis råmælken leveres af et medlem af et kooperativ til det kooperativ, vedkommende er medlem af, hvis kooperativets vedtægter eller de regler og afgørelser, der er fastsat i eller truffet i henhold til vedtægterne, indeholder bestemmelser, der har tilsvarende virkning som dem, der er fastsat i stk. 2, litra a), b) og c).«

d) I stk. 4, andet afsnit, affattes indledningen og litra a) således:

»Uanset første afsnit gælder ét eller flere af følgende:

- a) Hvis en medlemsstat beslutter at gøre en skriftlig kontrakt om levering af råmælk obligatorisk i henhold til stk. 1, kan den fastsætte:
 - i) en forpligtelse for parterne til at aftale et forhold mellem en given leveret mængde og den pris, der skal betales for den pågældende levering
 - ii) en minimumsvarighed, der kun finder anvendelse på skriftlige kontrakter mellem en landbruger og den første opkøber af råmælk; en sådan minimumsvarighed skal være mindst seks måneder og må ikke hæmme det indre markeds funktion«.

9) Artikel 149, stk. 1, affattes således:

»1. En producentorganisation i mælke- og mejerisektoren, som er anerkendt i henhold til artikel 161, stk. 1, kan på vegne af sine tilsluttede landbrugere for så vidt angår en del af eller hele deres fælles produktion føre forhandlinger om kontrakter om levering af råmælk fra en landbruger til en virksomhed, der forarbejder råmælk, eller til en virksomhed, der indsamler råmælk, i den i artikel 148, stk. 1, tredje afsnit, anvendte betydning.«

10) I artikel 152 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra b), affattes således:

»b) der er oprettet på initiativ af producenterne, og som udfører mindst en af følgende aktiviteter:

- i) fælles forarbejdning
- ii) fælles distribution, herunder i form af fælles salgsplatform eller fælles transport
- iii) fælles emballering, mærkning eller salg fremstød
- iv) fælles tilrettelæggelse af kvalitetskontrol
- v) fælles brug af udstyr eller lagerfaciliteter
- vi) fælles forvaltning af affald direkte forbundet med produktionen
- vii) fælles indkøb af rå- og hjælpestoffer
- viii) andre fælles aktiviteter i form af tjenesteydelser, der forfølger et af de mål, der er anført i dette stykkes litra c)«.

b) Følgende stykker indsættes:

»1a. Uanset artikel 101, stk. 1, i TEUF kan en producentorganisation, der er anerkendt i henhold til nærværende artikels stk. 1, planlægge produktionen, optimere produktionsomkostningerne, markedsføre og forhandle kontrakter om levering af landbrugsprodukter på vegne af sine medlemmer for hele eller en del af deres samlede produktion.

De aktiviteter, der er omhandlet i første afsnit, kan finde sted:

- a) såfremt en eller flere af de aktiviteter, der er omhandlet i stk. 1, litra b), nr. i)-vii), udøves reelt og således bidrager til opfyldelse af målene i artikel 39 i TEUF
- b) såfremt producentorganisationen koncentrerer udbuddet og afsætter sine medlemmers produkter til markedet, uanset om ejerskabet til landbrugsprodukter overgår fra producenterne til producentorganisationen eller ej
- c) uanset om den forhandlede pris er den samme for den samlede produktion fra nogle af eller alle medlemmerne eller ej
- d) såfremt de pågældende producenter ikke er medlemmer af nogen anden producentorganisation for så vidt angår de produkter, der er omfattet af aktiviteterne i første afsnit
- e) såfremt landbrugsproduktet ikke er omfattet af en leveringsforpligtelse, der følger af landbrugerens medlemskab af et kooperativ, som ikke selv er medlem af den pågældende producentorganisation, i henhold til bestemmelserne i kooperativets vedtægter eller til de regler og afgørelser, der er fastlagt i eller truffet i medfør af disse vedtægter.

Medlemsstaterne kan dog i behørigt begrundede tilfælde fravige betingelsen i andet afsnit, litra d), hvor tilsluttede medlemmer har to særskilte produktionsenheder beliggende i forskellige geografiske områder.

1b. I denne artikel omfatter henvisninger til producentorganisationer også sammenslutninger af producentorganisationer, der er anerkendt i henhold til artikel 156, stk. 1, hvis sådanne sammenslutninger opfylder de krav, der er fastsat i nærværende artikels stk. 1.

1c. Den nationale konkurrencemyndighed, der er omhandlet i artikel 5 i forordning (EF) nr. 1/2003, kan i konkrete tilfælde beslutte, at en eller flere af de aktiviteter, der er omhandlet i stk. 1a, første afsnit, fremover skal ændres, ophøre eller slet ikke finde sted, hvis den finder, at dette er nødvendigt for at forhindre, at konkurrence udelukkes, eller hvis den finder, at formålene i artikel 39 i TEUF bringes i fare.

For så vidt angår forhandlinger, der omfatter mere end én medlemsstat, træffes den afgørelse, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, af Kommissionen uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3.

Når den nationale konkurrencemyndighed handler i henhold til nærværende stykkes første afsnit, giver den Kommissionen skriftlig meddelelse, inden eller straks efter at den har iværksat den første formelle foranstaltning som led i undersøgelsen, og den giver Kommissionen meddelelse om de beslutninger, der er truffet, straks efter at de er vedtaget.

De afgørelser, der er omhandlet i dette stykke, finder tidligst anvendelse fra den dato, hvor de meddeles de pågældende virksomheder.«

c) Stk. 3 udgår.

11) I artikel 154 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

»1a. Medlemsstaterne kan efter anmodning beslutte at udstede mere end en anerkendelse til en producentorganisation, der opererer i flere af de sektorer, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, forudsat at producentorganisationen opfylder betingelserne i nærværende artikels stk. 1 for hver sektor, for hvilken den søger om anerkendelse.«

b) Stk. 2 og 3 affattes således:

»2. Medlemsstaterne kan bestemme, at producentorganisationer, der har opnået anerkendelse inden den 1. januar 2018, og som opfylder betingelserne i stk. 1, skal betragtes som anerkendte producentorganisationer i henhold til artikel 152.

3. For så vidt angår producentorganisationer, som er anerkendt inden den 1. januar 2018, men som ikke opfylder de betingelser, der er fastsat i denne artikels stk. 1, tilbagekalder medlemsstaterne deres anerkendelse senest den 31. december 2020.«

12) I artikel 157 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1, litra c), tilføjes følgende numre:

»xv) fastsættelse af standardklausuler om værdideling som omhandlet i artikel 172a, herunder deling af markedsbonusser og -tab, der fastsætter, hvordan en eventuel udvikling af relevante markedspriser på de pågældende produkter eller andre råvaremarkeder skal fordeles mellem dem

xvi) gennemførelse af foranstaltninger til at forebygge og styre risici vedrørende dyresundhed og plantebeskyttelse samt miljømæssige risici.«

b) Følgende stykke indsættes:

»1a. Medlemsstaterne kan efter anmodning beslutte at udstede mere end en anerkendelse til en brancheorganisation, der opererer i flere af de sektorer, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, forudsat at brancheorganisationen opfylder betingelserne i stk. 1 og, hvor det er relevant, stk. 3, for hver sektor, for hvilken den søger om anerkendelse.«

c) I stk. 3, litra c), tilføjes følgende numre:

- »xii) fastsættelse af standardklausuler om værdideling som omhandlet i artikel 172a, herunder deling af markedsbonusser og -tab, der fastsætter, hvordan en eventuel udvikling af relevante markedspriser på de pågældende produkter eller andre råvaremarkeder skal fordeles mellem dem
- xiii) gennemførelse af foranstaltninger til at forebygge og styre risici vedrørende dyresundhed og plantebeskyttelse samt miljømæssige risici.«

13) I artikel 159 affattes overskriften således:

(Vedrører ikke den danske tekst).

14) I artikel 161 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 affattes indledningen og litra a) således:

»1. Medlemsstaterne anerkender efter anmodning alle juridiske personer eller klart definerede dele af sådanne enheder som producentorganisationer i mælke- og mejerisektoren, forudsat at:

- a) de er oprettet af producenter i mælke- og mejerisektoren og på deres initiativ og forfølger et bestemt formål, der kan omfatte ét eller flere af følgende mål:
 - i) at sikre, at produktionen planlægges og tilpasses efter efterspørgslen, navnlig hvad angår kvalitet og mængde
 - ii) at koncentrere udbud og afsætning af medlemmernes produktion
 - iii) at optimere produktionsomkostninger og stabilisere producentpriser«.

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Medlemsstaterne kan beslutte, at producentorganisationer, der er anerkendt efter national ret inden den 2. april 2012, og som opfylder betingelserne i stk. 1, skal betragtes som anerkendte producentorganisationer.«

15) I artikel 168 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

»1a. Hvis medlemsstaterne ikke gør brug af de muligheder, der er nævnt i denne artikels stk. 1, kan en producent, en producentorganisation eller en sammenslutning af producentorganisationer for så vidt angår landbrugsprodukter fra en sektor omhandlet i artikel 1, stk. 2, bortset fra sektorerne for mælk, mejeriprodukter og sukker, kræve, at enhver leverance af dens produkter til en forarbejdningsvirksomhed eller en distributør skal være omfattet af en skriftlig kontrakt mellem parterne og/eller være genstand for et skriftligt tilbud om en kontrakt fra de første købere på de betingelser, der er fastsat i nærværende artikels stk. 4 og stk. 6, første afsnit.

Hvis den første køber er en mikrovirksomhed, en lille eller en mellemstor virksomhed som defineret i henstilling 2003/361/EF, er kontrakten og/eller tilbuddet om en kontrakt ikke obligatorisk, uden at dette berører parternes mulighed for at gøre brug af en standardkontrakt udarbejdet af en brancheorganisation.«

b) I stk. 4 affattes indledningen således:

»4. Enhver kontrakt eller ethvert kontrakttilbud, jf. stk. 1 og 1a, skal:«.

c) Stk. 5 affattes således:

»5. Uanset stk. 1 og 1a er en kontrakt eller et tilbud om en kontrakt ikke nødvendig, hvis de pågældende produkter leveres af et medlem af et kooperativ til det kooperativ, vedkommende er medlem af, hvis kooperativets vedtægter eller regler og afgørelser fastlagt i eller truffet i henhold til disse vedtægter indeholder bestemmelser, der har tilsvarende virkning som dem, der er fastsat i stk. 4, litra a), b) og c).«

16) Artikel 169, 170 og 171 udgår.

17) Følgende afdeling indsættes:

»Afdeling 5a

Klausuler om værdideling

Artikel 172a

Værdideling

Uden at dette berører eventuelle særlige klausuler om værdideling inden for sukkersektoren, kan landbrugere, herunder sammenslutninger af landbrugere, og deres første opkøber aftale klausuler om værdideling, herunder deling af markedsbonusser og -tab, der fastsætter, hvordan en eventuel udvikling af relevante markedspriser på de pågældende produkter eller andre råvaremarkeder skal fordeles mellem dem.«

18) Artikel 184, stk. 1, affattes således:

»1. De toldkontingenter for import af landbrugsprodukter, der overgår til fri omsætning i Unionen eller dele deraf, eller de toldkontingenter for import af landbrugsprodukter fra Unionen til tredjelande, der helt eller delvist forvaltes af Unionen, og som følger af internationale aftaler indgået i henhold til TEUF eller af andre retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 43, stk. 2, eller artikel 207 i TEUF, åbnes og/eller forvaltes af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af denne forordnings artikel 186 og gennemførelsesretsakter i medfør af denne forordnings artikel 187.«

19) Artikel 188 affattes således:

»Artikel 188

Tildeling af toldkontingenter

1. Kommissionen offentliggør via en passende webpublikation resultaterne af tildelingen af toldkontingenter på grundlag af de anmeldte ansøgninger og under hensyntagen til de til rådighed værende kontingenter og de anmeldte ansøgninger.

2. Ved den i stk. 1 omhandlede offentliggørelse henvises der, hvor det er relevant, tillige til nødvendigheden af at afvise ansøgninger, der er under behandling, suspendere indgivelsen af ansøgninger eller tildele uudnyttede mængder.

3. Medlemsstaterne udsteder import- og eksportlicenser til de mængder, der er ansøgt om inden for import- og eksportkontingenterne, inden for rammerne af de respektive tildelingskoefficienter, og efter at koefficienterne er offentliggjort af Kommissionen i overensstemmelse med stk. 1.«

20) I artikel 209 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Artikel 101, stk. 1, i TEUF gælder ikke for aftaler, vedtagelser og samordnet praksis blandt landbrugere, landbrugssammenslutninger eller sammenslutninger af sådanne sammenslutninger, eller producentorganisationer, som er anerkendt i henhold til denne forordnings artikel 152 eller 161, eller sammenslutninger af producentorganisationer, som er anerkendt i henhold til denne forordnings artikel 156, i det omfang de vedrører produktion eller salg af landbrugsprodukter eller benyttelse af fælles anlæg til oplagring, behandling eller forædling af landbrugsprodukter, medmindre formålene i artikel 39 i TEUF bringes i fare.«

b) I stk. 2 indsættes følgende afsnit efter første afsnit:

»Landbrugere, landbrugssammenslutninger eller sammenslutninger af sådanne sammenslutninger, eller producentorganisationer, som er anerkendt i henhold til denne forordnings artikel 152 eller 161, eller sammenslutninger af producentorganisationer, som er anerkendt i henhold til denne forordnings artikel 156, kan dog anmode om en udtalelse fra Kommissionen om, hvorvidt disse aftaler, vedtagelser og samordnede praksisser er forenelige med de formål, der er fastsat i artikel 39 i TEUF.

Kommissionen behandler omgående anmodninger om udtalelser og tilsender ansøgeren sin udtalelse senest fire måneder efter modtagelsen af en fuldstændig anmodning. Kommissionen kan på eget initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat ændre indholdet af en udtalelse, navnlig hvis ansøgeren har afgivet urigtige oplysninger eller har misbrugt udtalelsen.«

21) I artikel 222 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 affattes indledningen således:

»1. I perioder med alvorlige skævheder på markederne kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter med den hensigt, at artikel 101, stk. 1, i TEUF ikke finder anvendelse på aftaler og vedtagelser mellem landbrugere, landbrugssammenslutninger eller sammenslutninger af sådanne sammenslutninger eller anerkendte producentorganisationer, sammenslutninger af anerkendte producentorganisationer og anerkendte brancheorganisationer inden for en af de i denne forordnings artikel 1, stk. 2, nævnte sektorer, under forudsætning af at sådanne aftaler og vedtagelser ikke underminerer et velfungerende indre marked, ene og alene har til formål at stabilisere den berørte sektor og henhører under en eller flere af følgende kategorier:«.

b) Stk. 2 udgår.

22) Artikel 232, stk. 2, udgår.

23) Bilag VII og VIII ændres som angivet i bilag III til denne forordning.

Artikel 5

Ændring af forordning (EU) nr. 652/2014

I forordning (EU) nr. 652/2014 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 4 tilføjes følgende stykke:

»4. Ved vedtagelse af flerårige tiltag kan budgetforpligtelserne opdeles i årlige trancher. Hvis budgetforpligtelserne opdeles således, indgår Kommissionen forpligtelser for de årlige trancher under hensyntagen til udviklingen i tiltagene, de anslåede behov og de disponible budgetmidler.«

2) Artikel 13, stk. 5, udgår.

3) Artikel 22, stk. 5, udgår.

4) Artikel 27, stk. 5, udgår.

Artikel 6

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2018.

Dog finder:

a) artikel 3, nr. 11), litra a) og b), anvendelse fra den 1. januar 2015

b) artikel 1, nr. 23), litra b), anvendelse fra den 1. januar 2016 og

c) artikel 4, nr. 3), anvendelse fra den 1. januar 2019.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 13. december 2017.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

M. MAASIKAS

Formand

BILAG I

I bilag II til forordning (EU) nr. 1305/2013 foretages følgende ændringer:

- 1) I rækken vedrørende artikel 17, stk. 3, Vedr.: Investeringer i fysiske aktiver, Landbrugssektoren, Maksimumsbeløb i EUR eller sats: 40 %, fjerde kolonne, affattes indledningen og første led således:

»Af beløbet for de støtteberettigede investeringer i andre regioner

Ovenstående satser kan forhøjes med yderligere 20 procentpoint, forudsat at den maksimale kombinerede støtte ikke overstiger 90 %, for:

- unge landbrugere for højst fem år fra datoen for virksomhedsetableringen som anført i programmet for udvikling af landområderne, eller indtil de aktioner, der er defineret i forretningsplanen omhandlet i artikel 19, stk. 4, er afsluttet«.

- 2) I rækken vedrørende artikel 17, stk. 3, Vedr.: Investeringer i fysiske aktiver, Forarbejdning og afsætning af produkter opført i bilag I til TEUF, Maksimumsbeløb i EUR eller sats: 40 %, affattes fjerde kolonne således:

»Af beløbet for de støtteberettigede investeringer i andre regioner

Ovenstående satser kan forhøjes med yderligere 20 procentpoint, forudsat at den maksimale kombinerede støtte ikke overstiger 90 % for operationer, der støttes indenfor rammerne af EIP, for kollektive investeringer og integrerede projekter eller operationer med tilknytning til en sammenlægning af producentorganisationer«.

- 3) Rækkerne vedrørende artikel 37, stk. 5, artikel 38, stk. 5, og artikel 39, stk. 5, affattes således:

»37, stk. 5	Afgrøde-, dyre- og planteforsikring	70 %	Af den skyldige forsikringspræmie
38, stk. 5	Gensidige fonde i forbindelse med ugunstige vejrforhold, dyre- og plantesygdomme, skadedyrsangreb og miljøhændelser	70 %	Af de støtteberettigede omkostninger
39, stk. 5	Indkomststabiliseringsredskab	70 %	Af de støtteberettigede omkostninger«

BILAG II

I bilag X til forordning (EU) nr. 1307/2013, tabellen »Omregnings- og vægtningsfaktorer, omhandlet i artikel 46, stk. 3«, foretages følgende ændringer:

1) Rækken »Arealer med lavskov med kort omdriftstid« affattes således:

»Arealer med lavskov med kort omdriftstid (pr. 1 m ²)	Ikke relevant	0,5	0,5 m ² «
---	---------------	-----	----------------------

2) Rækken »Arealer med kvælstofbindende afgrøder« affattes således:

»Arealer med kvælstofbindende afgrøder (pr. 1 m ²)	Ikke relevant	1	1 m ² «
--	---------------	---	--------------------

3) Følgende rækker tilføjes:

»Arealer med elefantgræs	Ikke relevant	0,7	0,7 m ²
Arealer med <i>silphium perfoliatum</i>	Ikke relevant	0,7	0,7 m ²
Braklagt jord til nektarplanter (pollen og nektarrige arter)	Ikke relevant	1,5	1,5 m ² «

BILAG III

I bilag VII og VIII til forordning (EU) nr. 1308/2013 foretages følgende ændringer:

1) I bilag VII, del II, nr. 1, litra c), affattes andet led således:

»— det maksimale totale alkoholindhold overstige 15 % vol. for vin med beskyttet oprindelsesbetegnelse, der er fremstillet uden tilsætning, eller hvor tilsætning kun er sket ved de delvise koncentrationsprocesser, der er opført på listen i bilag VIII, del I, afdeling B, punkt 1, forudsat at varespecifikationen i det tekniske dossier for den pågældende beskyttede oprindelsesbetegnelse giver mulighed herfor.«

2) Bilag VIII, del I, afdeling A, nr. 3, affattes således:

»3. I år med usædvanligt ugunstige vejrforhold kan medlemsstaterne øge grænsen/grænserne i nr. 2 med 0,5 % som en undtagelse for de berørte områder. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om sådanne stigninger.«

Erklæringer fra Kommissionen

Artikel 1 — Udvikling af landdistrikterne

— Forlængelse af varigheden af landdistriktsudviklingsprogrammerne

Udgifter til landdistriktsudviklingsprogrammer i programmeringsperioden 2014-2020, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1305/2013, vil fortsat være berettigede til et bidrag fra ELFUL, hvis den er udbetalt til modtagerne senest den 31. december 2023. Kommissionen vil behandle videreførelsen af støtten til udvikling af landdistrikterne efter 2020 i sit forslag til den næste flerårige finansielle ramme.

— Risikostyring

Kommissionen bekræfter, at den agter at revidere funktionsmåden og effektiviteten af risikostyringsværktøjer, der for tiden er omfattet af forordning (EU) nr. 1305/2013, i forbindelse med sit forslag om modernisering og forenkling af den fælles landbrugspolitik.

— Sanktioner for Leader

Kommissionen bekræfter, at den agter at vurdere effektiviteten og forholdsmæssigheden af sanktionerne for LEADER i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 809/2014.

Artikel 2 — Den horisontale forordning

— Krisereserve

Kommissionen bekræfter, at den reserve til kriser i landbrugssektoren, og godtgørelse af bevillinger vedrørende finansiel disciplin, jf. artikel 25 og 26(5) i forordning (EU) nr. 1306/2013, vil blive gennemgået i forbindelse med forberedelserne til den næste FFR med henblik på at muliggøre en effektiv og rettidig indgriben i tilfælde af en krise på markedet.

— En enkelt revision

Kommissionen støtter strategien med en enkelt revisionsmodel, som bekræftet i den foreslåede artikel 123 den nye finansforordning. Kommissionen bekræfter også, at den nuværende retlige ramme for forvaltning og kontrol af landbrugsudgifter, der er fastlagt ved forordning (EU) nr. 1306/2013, allerede giver mulighed for en sådan tilgang, og dette er blevet taget op i dens revisionsstrategi for perioden 2014-2020. Hvis certificeringsorganets udtalelse afgivet i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013 betragtes som pålidelig, tager Kommissionen også hensyn til denne udtalelse ved vurderingen af behovet for revision af det pågældende betalingsorgan.

Artikel 3 — Direkte betalinger

— Proteinplanen

Kommissionen bekræfter, at den agter at se på udbuds- og efterspørgselssituationen for vegetabiliske proteiner i EU og at overveje muligheden for at udvikle en »europæisk planteproteinstrategi« med henblik på at tilskynde til yderligere produktion af vegetabiliske proteiner i EU på en økonomisk og miljømæssigt forsvarlig måde.

Artikel 4 — Fælles markedsordning

— Frivillig ordning for nedsættelse af produktionen

Kommissionen bekræfter, at forordning (EU) nr. 1308/2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter allerede i artikel 219 og 221 indeholder det fornødne retsgrundlag til, forudsat at der er budgetmidler til rådighed, at kunne tackle markedsforstyrrelser og andre specifikke problemer, herunder på regionalt plan, med mulighed for at yde direkte finansiel støtte til landbrugere. Hertil kommer, at Kommissionens forslag om at tilføje et sektorspecifikt indkomststabiliseringsredskab til forordning (EU) nr. 1305/2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne vil give medlemsstaterne mulighed for i deres programmer for udvikling af landdistrikterne at kompensere landbrugere i en bestemt sektor i tilfælde af et væsentligt fald i deres indkomst.

Kommissionen bekræfter endvidere, at artikel 219 gør det muligt, i tilfælde af markedsforstyrrelser eller trussel herom, at indføre EU-ordninger, hvorefter støtten ydes til producenter, der forpligter sig til at reducere deres produktion på frivillig basis, herunder de nødvendige oplysninger til gennemførelsen af en sådan ordning (eksempel: Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 2016/1612, EUT L 242 af 9.9.2016, s. 4).

— **Anerkendelse af grænseoverskridende brancheorganisationer**

Kommissionen minder om, at reglerne om samarbejde mellem producenterne vedrørende anerkendelse af tværnationale producentorganisationer, tværnationale sammenslutninger af producentorganisationer og tværnationale brancheorganisationer, herunder det nødvendige administrative samarbejde mellem de berørte medlemsstater, for øjeblikket er fastsat i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/232. Gennemførelsen og hensigtsmæssigheden af disse regler vil blive taget op i forbindelse med det igangværende arbejde med at modernisere og forenkle den fælles landbrugspolitik.

— **Urimelig handelspraksis**

Kommissionen bekræfter, at den har iværksat et initiativ vedrørende fødevarekæden, der nu er på vej gennem de forskellige stadier, der kræves i retningslinjerne for bedre lovgivning. Den vil træffe beslutning om et eventuelt lovgivningstiltag, når denne procedure er afsluttet, muligvis i første halvdel af 2018.

— **Producentsamarbejde**

Kommissionen noterer sig aftalen mellem Europa-Parlamentet og Rådet om ændringerne til artikel 152, 209, 222 og 232. Kommissionen bemærker, at de ændringer, som Europa-Parlamentet og Rådet er blevet enige om, er væsentlige og indsat uden en konsekvensanalyse som krævet i punkt 15 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning. Dette fører til en uønsket grad af juridisk og proceduremæssig usikkerhed, hvis virkninger ikke er kendt.

Eftersom ændringerne til Kommissionens oprindelige forslag tilsammen medfører en væsentlig ændring af de retlige rammer, konstaterer Kommissionen med bekymring, at nogle af de nye bestemmelser til fordel for producentorganisationer kan føre til, at mindre landbrugs rentabilitet bringes i fare, og at forbrugernes interesser tilsidesættes. Kommissionen bekræfter sin vilje til at opretholde effektiv konkurrence i landbrugssektoren og til i fuld udstrækning at virkeliggøre målsætningen for den fælles landbrugspolitik, der er fastsat i artikel 39 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Kommissionen skal i denne forbindelse bemærke, at de ændringer, som medlovgiverne har vedtaget, kun indebærer meget begrænsede muligheder både for Kommissionen og de nationale konkurrencemyndigheder for at gribe ind for at sikre en effektiv konkurrence.

Kommissionens samlede tilslutning til omnibusforslaget, herunder til de ændringer, der blev vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet, udelukker ikke eventuelle fremtidige forslag, som Kommissionen måtte fremsætte på disse områder inden for rammerne af reformen af den fælles landbrugspolitik for perioden efter 2020 og andre initiativer, der specifikt har til formål at afhjælpe en række af de spørgsmål, der blev berørt af den tekst, som Europa-Parlamentet og Rådet nu er blevet enige om.

Kommissionen beklager, at de meget begrænsede muligheder for både Kommissionen og de nationale konkurrencemyndigheder for at gribe ind for at sikre en effektiv konkurrence ikke er blevet afhjulpet på tilfredsstillende vis af medlovgiverne, og giver udtryk for bekymring over de mulige konsekvenser af denne begrænsning for både landbrugere og forbrugere. Kommissionen fremfører, at lovtæksten skal fortolkes på en måde, der er forenelig med traktaten, navnlig hvad angår muligheden for, at Kommissionen og de nationale konkurrencemyndigheder kan gribe ind, hvis en producentorganisation, der dækker en stor del af markedet, forsøger at begrænse medlemmernes handlefrihed. Kommissionen beklager, at denne mulighed ikke fremgår klart af lovtæksten.

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA